EUROPOS KOMISIJA

Briuselis, 2010.12.10
KOM(2010) 738 galutinis

2010/0354 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 nuostatos dėl prekybos standartų

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

Kokybės užtikrinimo dokumentų rinkinį sudaro pasiūlymai, parengti siekiant įgyvendinti nuoseklią žemės ūkio produktų kokybės politiką, kurios tikslas – sudaryti ūkininkams sąlygas geriau informuoti vartotojus apie žemės ūkio produktų kokybę, ypatumus ir savybes, taip pat užtikrinti, kad vartotojai būtų informuojami tinkamai. Kokybės užtikrinimo dokumentų rinkinį sudaro:

– Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl žemės ūkio produktų kokybės schemų pasiūlymas [COM(2010) XXXX];

– pasiūlymas pakoreguoti Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007 (vienas bendras rinkos organizavimas) dėl žemės ūkio produktams taikomų prekybos standartų [COM(2010) XXXX];

– žemės ūkio ir maisto produktų savanoriško sertifikavimo sistemų kūrimo ir taikymo geriausios patirties gairės [C(2010) XXXX] ir

– maisto produktų ženklinimo naudojant saugomas kilmės vietos nuorodas (SKVN) ir saugomas geografines nuorodas (SGN) kaip sudedamąsias dalis gairės [C(2010) XXXX].

1.1. Pasiūlymo pagrindas ir tikslai

Ūkininkai ir žemės ūkio produktų gamintojai patiria konkurencinį spaudimą, kurį lemia politikos reforma, globalizacija, derybinės galios koncentracija mažmeninės prekybos sektoriuje ir ekonomikos būklė, o vartotojai vis labiau domisi autentiškais produktais, pagamintais ypatingu ar tradiciniu būdu. Siekiant patenkinti šį poreikį, Europos Sąjungos žemės ūkio produkcijos įvairovė ir kokybė turėtų būti svarbus Sąjungos ūkininkų sėkmės svertas ir konkurencinio pranašumo šaltinis.

Tačiau, kad vartotojai ir pirkėjai būtų deramai informuojami apie žemės ūkio produktų ypatumus ir ūkininkavimo būdo nulemtas savybes, produktų etiketėse turėtų būti nurodoma tiksli ir patikima informacija. Europos Sąjungos žemės ūkio produktų kokybės politikos esmė – suteikti gamintojams reikiamas priemones pranešti pirkėjams ir vartotojams apie produktų ypatumus ir ūkininkavimo būdo nulemtas savybes, taip pat apsaugoti juos nuo nesąžiningos prekybos.

Dauguma priemonių jau taikoma Europos Sąjungos lygmeniu. Atlikus analizę ir padiskutavus su suinteresuotosiomis šalimis paaiškėjo, kad tas priemones galima patobulinti, supaprastinti ir padaryti nuoseklesnes. Kokybės užtikrinimo dokumentų rinkinys parengtas siekiant patobulinti Sąjungos teisės aktus, kuriais reglamentuojama kokybė, ir tuos, kurie susiję su nacionalinių ir privačių sertifikavimo sistemų taikymu. Tikimasi, kad taip minėti teisės aktai taps paprastesni, skaidresni ir suprantamesni, galės būti pritaikomi prie inovacijų ir mažiau apsunkins gamintojų bei administracijų darbą.

1.2. Bendrosios aplinkybės

Nuo paskutinio XX a. dešimtmečio Sąjungos žemės ūkio produktų kokybės politika glaudžiai siejama su trimis Sąjungos schemomis – saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų, ekologinio ūkininkavimo ir garantuotų tradicinių gaminių. Be to, nuo pat bendrosios žemės ūkio politikos įgyvendinimo pradžios Sąjungos prekybos standartais užtikrinamas sąžiningos konkurencijos ir sklandaus rinkos veikimo teisinis pagrindas. Per pastarąjį dešimtmetį šie Sąjungos standartai ir schemos papildyti tam tikromis privačiojo sektoriaus sertifikavimo sistemomis, kuriomis siekiama užtikrinti, kad vartotojai gautų su produktų ypatumais ir savybėmis siejamos pridėtinės vertės ir kad, taikant kokybės užtikrinimo sertifikavimą, būtų užtikrinta atitiktis pagrindiniams standartams.

2006 m., kai buvo rengiama nauja saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų schemos redakcija, Komisija įsipareigojo atlikti politinę reglamento taikymo ir tolesnio jo tobulinimo peržiūrą[1].

2007 m. surengta labai svarbi konferencija „Maisto kokybės sertifikavimas. Kaip padidinti žemės ūkio produkcijos vertę?“, kurioje aptartos visų rūšių kokybės schemos. Remiantis šios konferencijos rezultatais 2008 m. paskelbta Žalioji knyga dėl žemės ūkio produktų kokybės[2], į kurią įtraukta per 560 išsamių suinteresuotųjų šalių pastabų ir kuria remiantis parengtas 2009 m. Komunikatas dėl žemės ūkio produktų kokybės politikos[3]. Išskirtinos tokios strateginės kryptys:

– užtikrinti, kad ūkininkai, pirkėjai ir vartotojai aktyviau keistųsi informacija apie žemės ūkio produktų savybes;

– didinti Europos Sąjungos žemės ūkio produktų kokybės politikos priemonių darną ir

– siekti paprastumo ir taip užtikrinti, kad ūkininkai, gamintojai ir vartotojai galėtų lengviau suprasti įvairias schemas bei etiketėse vartojamus terminus ir jomis naudotis.

1.3. Šioje srityje galiojančios nuostatos

Europos Sąjungos teisės aktais numatyta kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų, susijusių su žemės ūkio ir maisto produktais, sistemos apsauga. Suderinta reguliavimo sistema Europos Sąjungoje sukurta 1992 m., siekiant įregistruoti svarbius žemės ūkio ir maisto produktų, kuriuos pripažintos praktinės patirties[4] turintys gamintojai pagal specifikaciją gamina nurodytoje geografinėje vietovėje, pavadinimus.

---

1 Protokolo projekto papildymas; Europos Sąjungos Tarybos (Žemės ūkio ir žuvininkystės) 2720-asis susitikimas, 2006 03 20 (7702/06 ADD1).

2 COM(2008) 641, 2008 10 15.

3 COM(2009) 234, 2009 5 28.

4 Tarybos reglamentas (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos (OL L 93, 2006 3 31, p. 12), kuriuo panaikintas ir pakeistas Reglamentas (EEB) Nr. 2081/92. Geografinių nuorodų schemos taip pat taikomos vyno, spiritinių gėrimų ir aromatizuotų vynų sektoriuose.

Be to, 1992 m. pagal garantuotiems tradiciniams gaminiams taikomą schemą sudarytas tradicinių maisto produktų pavadinimų registras. Tradiciniais tokie gaminiai laikomi arba dėl tradicinės sudėties, arba dėl tradicinio gamybos būdo[5].

Prekybos standartai reglamentuojami daugybės teisės aktų, kurie buvo plėtojami daugiausia sektorių pagrindu ir priimami kaip Tarybos arba Komisijos reglamentai ir direktyvos.

Be to, neprivalomais kokybės terminais, reguliuojamais pagal prekybos standartus, užtikrinama, kad terminai, kuriais apibūdinami pridėtinės vertės suteikiantys ypatumai arba ūkininkavimo ar perdirbimo būdo nulemtos savybės, nebūtų netinkamai vartojami prekybos vietoje ir kad vartotojai, norėdami sužinoti įvairias produktų savybes, galėtų tais terminais pasitikėti.

1.4. Derėjimas su kitomis politikos sritimis

Žemės ūkio produktų kokybės politika yra bendrosios žemės ūkio politikos dalis. Naujausiame Komisijos komunikate[6] dėl politikos laikotarpiu po 2013 m. įvardyta keletas pagrindinių uždavinių, tarp kurių žemės ūkio veiklos rūšių įvairovės kaimo vietovėse išlaikymas ir konkurencingumo didinimas. Vienas iš žemės ūkio produktų kokybės politikos siekių – padėti įgyvendinti šiuos uždavinius. Be to, ši politikos sritis dera su komunikate dėl 2020 m. Europos[7] išvardytais Europos Sąjungos prioritetais, visų pirma, siekiu kurti konkurencingesnę ekonomiką, nes kokybės politika yra vienas iš pagrindinių ES žemės ūkio sektoriaus konkurencingumo veiksnių.

Šis pasiūlymas yra susijęs ir dera su vartotojų apsaugos ir informavimo politika, bendrosios rinkos ir konkurencijos politika, taip pat išorės prekybos politika.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS REZULTATAI IR POVEIKIO VERTINIMAS

2.1. Konsultacijos

Išsamiai konsultuotasi su suinteresuotosiomis šalimis. Pagrindiniai konsultavimosi šaltiniai – Žemės ūkio produkcijos kokybės patariamoji grupė ir konsultacijos dėl žaliosios knygos[8], pasibaigusios tuomet ES pirmininkavusios Čekijos 2009 m. kovo mėn. surengta aukšto lygio konferencija. 2009 m. birželio mėn. susitikusi Ministrų Taryba priėmė išvadas[9] dėl komunikato. 2010 m. kovo mėn. Europos Parlamentas priėmė rezoliuciją „Žemės ūkio produktų kokybės politika: kokios strategijos

---

5 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 509/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų kaip garantuotų tradicinių gaminių (OL L 93, 2006 3 31, p. 1–11).

6 COM(2010) 672 galutinis, 2010 11 18.

7 COM(2010) 2020, 2010 3 3.

8 Nuo 2008 m. spalio 15 d. iki gruodžio 31 d.

9 http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/09/st10/st10722.en09.pdf.

laikytis?“[10]. 2010 m. sausio mėn. nuomonę priėmė Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas[11], 2010 m. vasario mėn. – Regionų komitetas[12].

2.2. Svarbiausi konsultacijų rezultatai

Suinteresuotosios šalys iš esmės pritarė 2009 m. komunikate išdėstytoms kryptims. Išreikštos tokios pagrindinės nuomonės:

– Nepritarta minčiai kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų schemą paprastinti minėtas dvi priemones (saugomų kilmės vietos nuorodų priemonę ir saugomų geografinių nuorodų priemonę) sujungiant. Šiuo metu taikomų sistemų (vynams, spiritiniams gėrimams, aromatizuotiems vynams ir žemės ūkio bei maisto produktams) sujungimas daugumos suinteresuotųjų šalių, išskyrus vynų ir spiritinių gėrimų sektorių atstovus, įvertintas teigiamai. Komisija paraginta toliau paprastinti, skaidrinti ir racionalizuoti sistemas ir rūpintis, kad kilmės vietos nuorodos ir geografinės nuorodos būtų labiau pripažįstamos tarptautiniu lygmeniu.

– Suinteresuotosios šalys kone vienbalsiai pasisakė už tai, kad garantuotų tradicinių gaminių schema būtų taikoma ir toliau. Įvardytos šios schemos atveriamos galimybės ir svarba tradicinių produktų, neatitinkančių geografinių nuorodų schemos reikalavimų, gamintojams. Kai kurios suinteresuotosios šalys paragino šią schemą paprastinti, visų pirma panaikinant galimybę registruoti pavadinimus nenustačius išimtinės jų naudojimo teisės, ir racionalizuoti. Produktų, kuriems taikomos kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų schemos, gamintojams atstovaujančios suinteresuotosios šalys teigė, kad aptariamoji schema galėtų padėti suformuoti tokių produktų, ypač tų, kurie naudojami kaip sudedamosios dalys, realizavimo rinką.

– Apskritai, suinteresuotosios šalys palankiai įvertino siūlymą paprastinti prekybos standartus, etiketėje nurodyti ūkininkavimo vietą ir toliau plėtoti neprivalomus kokybės terminus.

– Įvardyta būtinybė atkreipti dėmesį į smulkiųjų gamintojų, kuriems Sąjungos kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų, taip pat garantuotų tradicinių gaminių schemos yra per didelė našta, poreikius.

2.3. Poveikio vertinimas

Remiantis 2009 m. komunikatu ir pagrindiniais atsiliepimais apie jį, siekiant išnagrinėti tame komunikate įvardytas galimybes parengti du poveikio vertinimai. Jie susiję su kilmės vietos nuorodomis ir geografinėmis nuorodomis, taip pat su garantuotais tradiciniais gaminiais.

---

10 http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2010-0088&language=EN&ring=A7-2010-0029.

11 http://eescopinions.eesc.europa.eu/EESCopinionDocument.aspx?identifier=ces\nat\nat448\ces105-2010_ac.doc&language=EN.

12 http://coropinions.cor.europa.eu/CORopinionDocument.aspx?identifier=cdr\deve-iv\dossiers\deve-iv-048\cdr315-2009_fin_ac.doc&language=EN.

Kalbant apie **geografines nuorodas** svarbu pasakyti, kad atlikus analizę paaiškėjo, jog esama tvirto pagrindo Sąjungos lygmeniu taikyti geografinių nuorodų schemą, o Europos Sąjungos schemos alternatyvas geriau atmesti kaip ne itin produktyvias ir veiksmingas (įskaitant bendrą reguliavimą ir savireguliavimą sektorių lygmeniu, jokių veiksmų Europos Sąjungos lygmeniu nesiėmimą, apsaugą pagal tarptautinį Lisabonos susitarimą[13], schemos pakeitimą pranešimo apie nacionalines geografines nuorodas sistema ir apsaugą naudojant esamą Bendrijos kolektyvinį prekės ženklą). Atlikus poveikio vertinimą esama pakankamo pagrindo manyti, kad supaprastinti procedūras ir paskatinti įgyvendinimą pavyks sujungus žemės ūkio ir maisto produktams taikomą schemą su schemomis, taikomomis alkoholinių gėrimų sektoriuje; tačiau reikėtų išsaugoti ir kiekvienos sistemos specifiką. Vis dėlto, atlikus poveikio vertinimą paaiškėjo, kad kai kurios suinteresuotosios šalys šiai galimybei nepritaria.

Išanalizavus kainų duomenis paaiškėjo, kad su saugomomis kilmės vietos nuorodomis (SKVN) ir saugomomis geografinėmis nuorodomis (SGN) susijusios gamintojų įplaukos yra didesnės negu įplaukos už produktus, kuriems tokios nuorodos netaikomos, ir kad SKVN žyma paženklinti produktai yra brangesni už SGN žyma paženklintus produktus. Bendra žemės ūkio ir maisto produktų, parduodamų su SKVN ir SGN žymomis, vertė didmeninėmis kainomis yra 14,2 mlrd. EUR (1997 m.), o vartotojų kainomis – 21 mlrd. EUR. Kalbant apie vidaus rinką, 18,4 % SKVN ir SGN žymomis paženklintų produktų parduodama kitose valstybėse narėse negu valstybės narės, kuriose tie produktai pagaminti.

Atlikus poveikio vertinimą nustatyta, kad sujungus saugomų kilmės vietos nuorodų (SKVN) ir saugomų geografinių nuorodų (SGN) priemones sumažėtų su SKVN žymos teikiama pridėtine verte susijusi nauda. Remiantis poveikio aplinkai tyrimais, kai kurie SKVN ir SGN žymomis paženklinti produktai į rinką patenka iš nedidelio intensyvumo didelės ekologinės vertės ūkininkavimo sistemų. Šios SKVN ir SGN žymos – aplinkos viešųjų gėrybių ekonominis pagrindas. Tam tikrais atvejais į aptariamas galimybes gamintojai gali įtraukti aplinkos sąlygas.

Išnagrinėtos trys su **garantuotais tradiciniais gaminiais** susijusios galimybės: terminą „tradicinis“ įtraukti į neprivalomų kokybės terminų sąrašą ir panaikinti esamą schemą; veiksmų ES lygmeniu nesiimti; supaprastinti esamą schemą (būtų leidžiama tik registracija nustačius išimtinę pavadinimo naudojimo teisę). Remiantis poveikio vertinimu, jei būtų panaikinta GTG schema, saugomiems pavadinimams iškiltų grėsmė netekti ES lygmeniu užtikrinama apsauga teikiamos ekonominės ir socialinės naudos; taip pat nustatyta, kad toks žingsnis būtų nepriimtinas nei suinteresuotosioms šalims, nei ES teisės aktų leidėjui. Be to, galimybė apsaugoti pavadinimus visoje bendrojoje rinkoje buvo įvardyta kaip užduotis, kurią atlikti veiksmingai galima tik Sąjungos lygmeniu. Kadangi garantuotų tradicinių gaminių (GTG) schema šiuo metu naudojama pasyviai, naudoti duomenys – neišsamūs. Socialiniai tyrimai ir apklausos rodo, kad ekonominis ir socialinis poveikis, įskaitant tradicinių gamybos formų išsaugojimą, prieigą prie leidžiančių nukrypti nuostatų, susijusių su tradiciniams metodams taikomų higienos taisyklių, ir pridėtinės vertės teikiančią GTG registravimo ekonominę naudą, yra teigiamas.

---

13 Lisabonos susitarimas dėl kilmės vietos pavadinimų apsaugos ir jų tarptautinio registravimo (angl. *Lisbon Agreement for the Protection of Appellations of Origin and their International Registration*) (1958 m.).

Tačiau nesaugomų pavadinimų atveju panaikinus schemą būtų padarytas labai nedidelis ekonominis ar socialinis poveikis, nes šią užduotį būtų galima atlikti įgyvendinant nacionalines ar regionines schemas – keletas nacionalinių schemų jau sėkmingai veikia; šiuo požiūriu Sąjungos lygmens veiksmus būtų sunku pagrįsti dėl subsidiarumo principo.

Išnagrinėjus naudą visuomenei paaiškėjo, kad naudojant SKVN, SGN ir GTG nuorodas prisidedama prie tradicinių gamybos formų tęstinumo – tai naudinga tiek gamintojams, tiek vartotojams.

Tačiau atlikus geografinių nuorodų ir garantuotų tradicinių gaminių poveikio vertinimus paaiškėjo, kad labai **smulkūs gamintojai** šiose schemose dalyvauja itin retai; nors smulkūs gamintojai dažnai siejami su amatininkų produktais, tradiciniais metodais ir vietos prekyba, laikoma, kad Europos Sąjungos schemos yra sudėtingos taikyti, joms būtinos brangios kontrolės priemonės ir pagal jas reikalaujama laikytis specifikacijų. Todėl, siekiant įvertinti problemas, su kuriomis dalyvaudami Sąjungos kokybės schemose susiduria smulkūs gamintojai, bus atliekami papildomi tyrimai ir analizės. Remdamasi šios analizės rezultatais, Komisija gali siūlyti, kokių veiksmų imtis toliau.

Rengiant 2009 m. komunikatą **prekybos standartų** poveikio vertinimas jau atliktas, tačiau ketinama atlikti papildomą poveikio vertinimą, kuris bus susijęs su atitinkamais pasiūlymais dėl konkrečių standartų, kurie bus priimami pagal deleguotus įgaliojimus, kurių teisinis pagrindas nustatytas suderinus Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007 su Lisabonos sutartimi.

Poveikio vertinimų tekstai pateikiami interneto svetainėje

http://ec.europa.eu/ agriculture/quality/policy/backdocuments-links/index_en.htm.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

3.1. Siūlomų veiksmų santrauka

Bendrajame žemės ūkio produktų kokybės schemų reglamente pateikiamos trys viena kitą papildančios schemos (kilmės vietos nuorodos ir geografinės nuorodos, garantuoti tradiciniai gaminiai, neprivalomi kokybės terminai), kurioms taikoma bendra reguliavimo struktūra, prižiūrima bendro kokybės politikos komiteto. Atskiras reglamentas skirtas prekybos standartams.

3.1.1. Kilmės vietos nuorodos ir geografinės nuorodos, išskyrus vynus, aromatizuotus vynus ir spiritinius gėrimus

Šiuo pasiūlymu stiprinama žemės ūkio ir maisto produktams skirta schema ir užtikrinamas tolesnis jos taikymas, tačiau ji nesujungiama su geografinių nuorodų schemomis, taikomomis vynams, spiritiniams gėrimams ir aromatizuotiems vynams. Atsižvelgiant į palyginti neseniai vykdytas vynų ir spiritinių gėrimų teisės aktų reformas, esamu etapu minėtos schemos neturėtų būti jungiamos. Vėliau šį klausimą bus galima persvarstyti. Kol kas žemės ūkio ir maisto produktų schemai ir vynų sektoriui taikomos taisyklės esant reikalui bus derinamos.

Esamai schemai stiprinti ir paprastinti numatoma imtis tokių svarbiausių veiksmų:

– nustatyti pavadinimų registravimo paraiškas teikiančių grupių[14] vaidmenis ir atsakomybės sritis, susijusius su stebėsena, populiarinimu ir vartotojų informavimu;

– stiprinti ir skaidrinti registruotų pavadinimų ir bendrų Sąjungos simbolių apsaugos lygį;

– trumpinti pavadinimų registravimo procedūrą;

– aiškiau apibrėžti registravimo paraiškas teikiančių valstybių narių ir grupių vaidmenis, susijusius su registruotų pavadinimų apsaugos priemonių taikymu visoje Europos Sąjungoje ir

– kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų apibrėžtis labiau pritaikyti tarptautinei vartosenai.

Šiuo pasiūlymu racionalizuojamas esamas kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų registravimo procesas, nes sutrumpinami laiko terminai. Be to, paaiškinami tam tikri teisiniai klausimai ir su pastaruoju metu priimtais teisės aktais, kuriais reglamentuojamos vynų geografinės nuorodos, suderinama terminija. Siekiant užtikrinti, kad produktai atitiktų specifikacijas ir prekybos vietose būtų tinkamai paženklinti, nustatytos ir būtinosios bendrosios oficialios kontrolės taisyklės. Į siūlomo reglamento taikymo sritį (žmonėms vartoti skirti žemės ūkio produktai ir tam tikri kiti produktai) įtrauktas tik vienas naujas elementas – juodasis šokoladas.

3.1.2. Garantuoti tradiciniai gaminiai

Pasiūlyme aptariama visos Europos Sąjungos garantuotų tradicinių gaminių pavadinimų išimtinės naudojimo teisės schema, tačiau atsisakoma galimybės pavadinimus registruoti nenustačius išimtinės jų naudojimo teisės. Tradicinių gaminių populiarinimo (bet ne apsaugos) veikla geriausiai gali būti atliekama nacionaliniu (arba regionų) lygmeniu, o Europos Sąjungos lygmens veiksmai šiuo atveju būtų nepagrįsti. Atnaujinta Europos Sąjungos garantuotų tradicinių gaminių schema supaprastinama (registravimo procesas racionalizuojamas trumpinant laiko terminus, procedūros derinamos su SKVN ir SGN procedūromis) ir orientuojama taip: kad schema būtų patikimesnė, tradiciškumo kriterijus pratęsiamas iki 50 metų (buvo 25); schema taikoma tik paruoštiems vartoti gaminiams ir perdirbtiems produktams; kad schemą būtų lengviau suprasti, apibrėžtys ir procedūriniai reikalavimai gerokai supaprastinami.

3.1.3. Neprivalomi kokybės terminai

Neprivalomi kokybės terminai, kaip ir kokybės schemos, yra laisvai pasirenkami. Jų paskirtis – padėti ūkininkams apibūdinti pridėtinės vertės suteikiančius produktų, kuriais prekiaujama, ypatumus ir savybes. Todėl siūloma šiuos terminus įtraukti į šį

[14] Bet kokios teisinės formos ir sudėties gamintojų arba perdirbėjų, susijusių su tuo pačiu produktu, susivienijimas.

reglamentą. Neprivalomų kokybės terminų turinys nekeičiamas, bet pritaikomas prie Sutartimi dėl Europos Sąjungos veikimo nustatytos teisinės sistemos.

3.1.4. Prekybos standartai

Iš Komisijos komunikato dėl žemės ūkio produktų kokybės politikos ir vėliau įvykusių diskusijų akivaizdu, kad taikant prekybos standartus galima padėti gerinti ekonomines gamybos ir prekybos sąlygas ir tokių žemės ūkio produktų kokybę. Būtiniausias reikalavimas užtikrinti „gerą ir tinkamą prekinę kokybę“ jau įtrauktas į rinkos valdymo priemones. Taikyti šiuos būtiniausius reikalavimus produktams, kuriems netaikomi konkretūs standartai, gali būti naudinga, nes taip vartotojai galėtų būti užtikrinti, kad jų perkamų produktų kokybė atitinka būtinosios kokybės reikalavimus.

Pasiūlyme taip pat atsižvelgiama į būtinybę suderinti nuostatas su Sutartimi dėl Europos Sąjungos veikimo, taigi įgaliojimai priimti ir tobulinti standartus ateityje bus perduoti Komisijai.

Pagal šią naują sistemą reikalavimo etiketėje nurodyti ūkininkavimo vietą teisinis pagrindas bus nustatytas visiems sektoriams. Todėl, kad patenkintų vartotojų poreikius, susijusius su skaidrumu ir informacija, Komisija, atlikusi tinkamus poveikio vertinimus, kiekvienu individualiu atveju galės priimti deleguotuosius aktus dėl galimo privalomo atitinkamo geografinio lygmens ūkininkavimo vietos nurodymo etiketėje. Vienas pirmųjų tirtinų sektorių bus pieno sektorius. Be to, Komisija ir ateityje ketina taikyti privalomo kilmės vietos nurodymo reikalavimą tuose sektoriuose, kuriuose šis reikalavimas jau taikomas.

3.2. Teisinis pagrindas (prireikus, pagrįsti teisinio pagrindo pasirinkimą)

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 43 straipsnio 2 dalis.

3.3. Subsidiarumo ir proporcingumo principai

Dėl **subsidiarumo**: taikant *kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų, garantuotų tradicinių gaminių ir neprivalomų kokybės terminų* schemas užtikrinama pridėtinės vertės suteikiančių pavadinimų ir terminų apsauga arba išimtinės jų naudojimo teisės nustatymas visoje Europos Sąjungos teritorijoje. Tokių schemų netaikantys gamintojai negali vartoti minėtų terminų. Jeigu valstybės narės saugotų terminus ir pavadinimus pavieniui, kiekvienoje valstybėje narėje jiems būtų taikoma skirtingų lygių apsauga, todėl būtų klaidinami vartotojai, trikdoma Sąjungos vidaus prekyba ir sudaromos nevienodos konkurencijos sąlygos prekiauti produktais, kuriems apibūdinti naudojami kokybę žymintys pavadinimai ir terminai. Veiksmingai nustatyti tokias teises visoje Europos Sąjungoje galima tik Sąjungos lygmeniu. 18 % produktų, kuriems taikomos SKVN ir SGN schemos, vertės parduodama už kilmės valstybės narės ribų, ir jiems taikoma ES schemoje numatyta intelektinės nuosavybės apsauga. Gamintojai vidaus rinkoje parduoda daug produktų, kurių pavadinimai saugomi pagal garantuotų tradicinių gaminių schemą. Su dideliais prekybos srautais Sąjungos viduje susiję ir neprivalomi kokybės terminai, o dėl skirtingų apibrėžčių ir reikšmės būtų sudarytos kliūtys rinkai veikti.

Taikant *kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų*, taip pat *garantuotų tradicinių gaminių* schemas naudojami Sąjungos simboliai, kuriais suteikiama informacijos

apie kiekvienos kokybės schemos pobūdį. Siekiant užtikrinti, kad visos Europos Sąjungos vartotojai atpažintų simbolius, kad schema taptų lengviau suprantama ir kad būtų palengvinta tarpvalstybinė prekyba kokybiškais produktais, simboliai turi būti nustatyti Sąjungos lygmeniu.

Paraiškos dėl *kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų, garantuotų tradicinių gaminių ir neprivalomų kokybės terminų* neprivalo būti tvarkomos ir nagrinėjamos Europos Sąjungos lygmeniu, išskyrus tam tikrus aspektus. Tai būtų nustatymas, ar pavadinimas gali būti saugomas visoje Europos Sąjungoje, ankstesnių subjektų, vartojusių pavadinimą, teisių išsaugojimas (ypač įsisteigusių ne valstybėje narėje, kurioje teikiama paraiška) ir tikrinimas, ar paraiškoje nėra akivaizdžių klaidų. Tačiau pirminis išsamus paraiškos nagrinėjimas gali būti rentabiliau ir veiksmingiau atliekamas nacionaliniu lygmeniu.

Ženklinimo schemų, skirtų tam tikrų savybių turinčiam produktui atpažinti, tačiau neturinčių įtakos pavadinimų apsaugai arba išimtinės jų naudojimo teisės nustatymui visoje Europos Sąjungoje, taikymą labai veiksmingai gali prižiūrėti nacionalinės institucijos. Dėl šios priežasties siūlomame peržiūrėtame pasiūlyme dėl *garantuotų tradicinių gaminių* schemos panaikinama galimybė registruoti nesaugomus pavadinimus.

Reglamente (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios pašarų ir maisto kontrolės numatyta, kad kontroliuoti visas schemas pirmiausia turi nacionalinės kompetentingos institucijos. Laikantis tame reglamente nustatytų principų ir siekiant užtikrinti maisto teisės schemų patikimumą visoje Europos Sąjungoje, valstybių narių su kontrole susijusios veiklos priežiūra turi būti atliekama Sąjungos lygmeniu.

Dėl **proporcingumo**: pagal *kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų*, taip pat *garantuotų tradicinių gaminių* schemas privaloma laikyti griežtos produkto specifikacijos ir užtikrinti veiksmingą gamybos kontrolę – tokie reikalavimai gamintojams gali būti sunkiai įgyvendinami. Tačiau šie reikalavimai yra būtini ir proporcingi, nes jie padeda užtikrinti schemos patikimumą ir suteikti vartotojui veiksmingų atitikties garantijų. Be tokių garantijų mažai tikėtina, kad vartotojas mokėtų sąžiningą kainą už siūlomus kokybiškus produktus. *Neprivalomų kokybės terminų* schemos pirmiausia grindžiamos pačių gamintojų atitikties pareiškimais, be to, remiantis rizikos vertinimu, valstybės narės atlieka įprastas žemės ūkio patikras. Kadangi dalyvavimo tokiose schemose sąlygos yra ne tokios griežtos kaip kilmės vietos nuorodų, geografinių nuorodų ir garantuotų tradicinių gaminių schemose numatytos sąlygos, mažiau apsunkinanti dalyvavimo ir kontrolės sistema yra proporcinga.

Kokybės schemos yra svarbiausia bendrosios žemės ūkio politikos tobulinimo strategijos dalis; jomis siekiama Europos Sąjungos ūkininkams suteikti galimybių ir paskatinti juos tobulinti savo žinias, susijusias su prekyba aukštos kokybės produktais, kurie turi pridėtinės vertės suteikiančių ypatumų ir su gamyba siejamų išskirtinių savybių. Todėl labai svarbu, kad visi ūkininkai galėtų naudotis tokiomis schemomis. Todėl, nors ūkininkai ir turi gerai apsvarstyti prieš įsipareigodami pardavinėti kokybiškus produktus pagal aptariamas schemas, politikos nauda žemės ūkio sektoriui ir vartotojams bus juntama tik jei kiekvienas to pageidaujantis ūkininkas turės galimybių naudotis aptariamomis schemomis. Dėl šios priežasties

reikalavimas, kad kiekviena valstybė narė savo teritorijoje taikytų šias schemas yra proporcingas tikslui.

3.4. Pasirinkta priemonė

Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl prekybos standartų pasiūlymas – tai su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo taisyklėmis suderintas pakeistas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1234/2007.

Prie reglamento pridedamas lygiagretus teisinis pasiūlymas dėl žemės ūkio produktų kokybės schemų, kuriuo pakeičiami esami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 509/2006 ir (EB) Nr. 510/2006; be to, į jį įtraukiamos su neprivalomais kokybės terminais susijusios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007, nustatančio bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas[15], ir Direktyvos 2001/110/EB dėl medaus[16] nuostatos.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Šis pasiūlymas neturi poveikio biudžetui.

5. NEPRIVALOMI ELEMENTAI. PAPRASTINIMAS

Siūlomu reglamentu paprastinamas schemų administravimas – skirtingos žemės ūkio produktų kokybės schemos ir neprivalomi kokybės terminai išdėstomi viename teisės akte. Taip užtikrinama priemonių darna, o suinteresuotosioms šalims tai padeda schemas geriau suprasti. Pasiūlymu skaidrinamos ir paprastinamos nuostatos, skirtos valstybėms narėms – joms tenka didžiausia atsakomybė už schemų įgyvendinimą ir kontrolę.

Pagrindinės paprastinimo sritys:

- kiek įmanoma derinamos paraiškų procedūrų bei kontrolės taisyklės ir taip didinama schemoms taikomų taisyklių darna ir šalinami esami procedūrų skirtumai;
- procedūros kiek įmanoma trumpinamos ir racionalizuojamos;
- aiškiau formuluojamos nuostatos, visų pirma susijusios su intelektinės nuosavybės teisėmis;
- vartojamos paprastesnės, vartotojams geriau suprantamos sąvokos, visų pirma susijusios su garantuotų tradicinių gaminių schema;
- įsteigiamas visoms schemoms bendras komitetas (kokybės politikos komitetas). Juo pakeičiami du šiuo metu veikiantys komitetai – vienas skirtas kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų schemoms, kitas – garantuotų tradicinių gaminių schemai.

---

15 OL L 299, 2007 11 16, p. 45.
16 OL L 10, 2002 1 12, p. 47.

Siūlomu Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 pakeitimu siekiama supaprastinti procedūras ir padidinti nuostatų, susijusių su prekybos standartais, skaidrumą.

2010/0354 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 nuostatos dėl prekybos standartų

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[17],

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę[18],

perdavus pasiūlymą nacionaliniams parlamentams,

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) 2009 m. gegužės 28 d. paskelbtame Komisijos komunikate dėl žemės ūkio produktų kokybės politikos nustatytos Sąjungos žemės ūkio produktų kokybės politikos tobulinimo strateginės gairės[19]. Reikėtų atsižvelgti į tą komunikatą ir vėliau vykusių Europos Parlamento, Tarybos, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto bei Regionų komiteto diskusijų dėl komunikato pagrindinių aspektų rezultatus, taip pat į gausias viešųjų konsultacijų metu gautas pastabas. Visų pirma, siekiant atsižvelgti į vartotojų lūkesčius ir padėti gerinti ekonomines žemės ūkio produktų gamybos ir prekybos sąlygas, taip pat tų produktų kokybę, prekybos standartus ir toliau reikėtų taikyti konkretiems sektoriams arba produktams.

(2) 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1234/2007, nustatančiame bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendrame bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamente)[20], išlaikyta ankstesniais bendro rinkų organizavimo dokumentais numatyta prekybos standartų taikymo konkretiems sektoriams tvarka. Prekybos standartai buvo keičiami dalimis, pagal priemones arba produktus. Jei šie standartai būtų nuoseklesni, vartotojai juos geriau suprastų, o gamintojams būtų lengviau nurodyti savo produktų savybes ir požymius. Todėl į standartus reikėtų įtraukti horizontalaus pobūdžio nuostatas.

---

17 OL C ..., p. ... .
18 OL C…, p.
19 COM(2009) 234, 2009 5 28.
20 OL L 299, 2007 11 16, p. 45.

(3) Reglamentu (EB) Nr. 1234/2007 Komisijai suteikiami įgaliojimai įgyvendinti kai kurias nuostatas dėl prekybos standartų.

(4) Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, Reglamentu (EB) Nr. 1234/2007 Komisijai suteikti įgaliojimai įgyvendinti nuostatas dėl prekybos standartų turi būti suderinti su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 290 ir 291 straipsniais.

(5) Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai pagal SESV 290 straipsnį priimti deleguotuosius teisės aktus, kuriais papildomos arba keičiamos tam tikros neesminės Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 II dalies II antraštinės dalies I skyriaus I skirsnio nuostatos. Reikėtų nustatyti nuostatas, kurioms tokie įgaliojimai gali būti taikomi, taip pat sąlygas, kurioms esant galima pasinaudoti suteiktais įgaliojimais.

(6) Kad prekybos standartai visose valstybėse narėse būtų taikomi vienodai, Komisija turėtų būti įgaliota pagal SESV 291 straipsnį priimti įgyvendinimo aktus. Jeigu aiškiai nenurodyta kitaip, Komisija turėtų priimti tuos įgyvendinimo aktus pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. [xxxx/yyyy] dėl …[*bus papildyta, kai bus priimtas reglamentas dėl kontrolės priemonių, kaip nurodyta SESV 291 straipsnio 2 dalyje; šiuo metu jis svarstomas Europos Parlamente ir Taryboje*] nuostatas.

(7) Taikant standartus prekybai žemės ūkio produktais galima padėti gerinti ekonomines gamybos ir prekybos sąlygas ir tokių produktų kokybę. Todėl tokių standartų taikymas yra naudingas gamintojams, prekybininkams ir vartotojams.

(8) Siekiant užtikrinti, kad visi produktai būtų geros ir tinkamos prekinės kokybės ir nepažeidžiant maisto sektoriuje priimtų nuostatų, visų pirma bendrosios maisto teisės nuostatų, įtrauktų į 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 178/2002, nustatantį maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantį Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantį su maisto saugos klausimais susijusias procedūras[21], jame nustatytų principų ir reikalavimų, minėtame Komisijos komunikate numatytas pagrindinis bendrasis prekybos standartas turėtų būti taikomas produktams, kuriems netaikomi konkretiems sektoriams arba produktams skirti prekybos standartai. Kai tokie produktai atitinka taikytiną tarptautinį standartą, prireikus jie turėtų būti laikomi atitinkančiais bendrąjį prekybos standartą.

(9) Kai kuriems sektoriams ir (arba) produktams apibrėžtys, pavadinimai ir (arba) prekiniai pavadinimai yra svarbus aspektas nustatant konkurencijos sąlygas. Todėl reikėtų pateikti apibrėžtis, pavadinimus ir prekinius pavadinimus tiems sektoriams ir (arba) produktams, kurie turėtų būti naudojami tik Sąjungoje parduodant produktus, kurie atitinka reikiamus reikalavimus.

(10) Pagal Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007 tam tikruose sektoriuose iki šiol Komisijai buvo pavesta priimti nuostatas dėl prekybos standartų. Dėl itin techninio prekybos standartų pobūdžio, būtinybės nuolat didinti jų veiksmingumą ir juos derinti su kintančia prekybos praktika, šį principą reikėtų taikyti visiems prekybos standartams, kartu nustatant kriterijus, į kuriuos turi būti atsižvelgiama priimant atitinkamas taisykles.

---

[21] OL L 31, 2002 2 1, p. 1.

(11) Prekybos standartai turėtų būti taikomi, kad rinkai būtų galima tiekti standartinės ir pakankamos kokybės produktus. Šie standartai turėtų būti visų pirma susiję su apibrėžtimis, skirstymu į klases, pateikimu ir ženklinimu, pakavimu, gamybos metodu, konservavimu, vežimu, informacija apie gamintojus, tam tikrų medžiagų sudėtimi, susijusiais administraciniais dokumentais, sandėliavimu, sertifikavimu, prekyba ir laiko terminais.

(12) Atsižvelgiant į vartotojų poreikį gauti tinkamą ir skaidrią informaciją apie produktą, visų pirma kiekvienu individualiu atveju turėtų būti įmanoma nustatyti tinkamas atitinkamo geografinio lygmens ūkininkavimo vietos nuorodas, kartu atsižvelgiant į kai kurių sektorių, visų pirma perdirbtų žemės ūkio produktų, ypatumus.

(13) Reikėtų nustatyti tam tikrus vynininkystės metodus ir vyno gamybos apribojimus.

(14) Nustatydama konkretiems sektoriams arba produktams skirtus prekybos standartus Komisija turėtų atsižvelgti į vartotojų lūkesčius, kiekvieno sektoriaus ypatumus ir tarptautinių organizacijų rekomendacijas. Siekdama laikytis tarptautinių standartų, Komisija turėtų paprastai remtis Tarptautinės vynuogių ir vyno organizacijos (angl. OIV, *International Organisation of Vine and Wine*) rekomenduojamais vynininkystės metodais.

(15) Kad būtų išvengta piktnaudžiavimo, susijusio su vartotojams pateikiamų produktų kokybe ir autentiškumu, gali tekti priimti specialias priemones, visų pirma analizės metodus. Siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi prekybos standartų, būtina kontrolė, o tais atvejais, kai jų nesilaikoma, būtina taikyti nuobaudas. Valstybės narės turės prisiimti atsakomybę už tokią kontrolę.

(16) Iš principo, prekybos standartai turėtų būti taikomi visiems Sąjungoje parduodamiems produktams. Reikėtų numatyti iš trečiųjų šalių importuojamiems produktams skirtas specialias taisykles, pagal kurias tam tikromis trečiosiose šalyse galiojančiomis specialiosiomis nuostatomis gali būti pateisinamas nukrypimas nuo prekybos standartų, jei užtikrinamas šių nuostatų lygiavertiškumas Sąjungos teisės aktams. Su vynu susijusios nuostatos turėtų būti taikomos atsižvelgiant į susitarimus, sudarytus pagal SESV 218 straipsnį.

(17) Reikėtų nustatyti vyninių vynuogių veislių klasifikavimo taisykles, pagal kurias valstybės narės, pagaminančios daugiau kaip 50 000 hektolitrų per metus, turėtų ir toliau būti atsakingos už vyninių vynuogių veislių, iš kurių jų teritorijoje gali būti gaminamas vynas, klasifikavimą. Kai kurių vyninių vynuogių veislių reikėtų neįtraukti.

(18) Reikėtų numatyti galimybę valstybėms narėms toliau taikyti ar priimti tam tikras nacionalines taisykles dėl tepiųjų riebalų kokybės lygių.

(19) Vyno sektoriuje valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė riboti tam tikrų vynininkystės metodų naudojimą ar juos drausti, taip pat taikyti griežtesnius apribojimus jų teritorijoje gaminamiems vynams ir eksperimentiniam nepatvirtintų vynininkystės metodų naudojimui, kurio sąlygos turi būti nustatytos.

(20) Todėl Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007 iš dalies keičiamas taip:

(1)* Įterpiamas naujas 4a straipsnis:

„4a straipsnis

[Deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų priėmimas]

Kai Komisijai suteikti įgaliojimai, ji, priimdama deleguotuosius aktus, laikosi 196a straipsnyje nurodytos tvarkos, o priimdama įgyvendinimo aktus – 196b straipsnyje nurodytos tvarkos, nebent šiame reglamente aiškiai numatyta kitaip.“

(2) II dalies II antraštinės dalies I skyriaus I skirsnyje prieš 113 straipsnį įterpiami šie nauji straipsniai:

„112a straipsnis

Taikymo sritis

Nepažeidžiant jokių kitų nuostatų, taikomų I priede išvardytiems produktams ir II priedo I dalyje nurodytam žemės ūkio kilmės etilo alkoholiui, taip pat veterinarijos ir maisto sektoriuose priimtų nuostatų, kuriomis siekiama užtikrinti produktų atitiktį higienos ir sveikatos apsaugos standartams, taip pat apsaugoti gyvūnų ir žmonių sveikatą, šiame skirsnyje nustatomos I priede išvardytiems produktams ir II priedo I dalyje nurodytam žemės ūkio kilmės etilo alkoholiui skirtos bendrojo prekybos standarto ir konkretiems sektoriams ir (arba) produktams skirtų prekybos standartų taikymo taisyklės.“

112b straipsnis

Atitiktis bendrajam prekybos standartui

1. Šiame reglamente produktas laikomas atitinkančiu bendrąjį prekybos standartą, jei jis yra geros ir tinkamos prekinės kokybės.

2. Jeigu 112e, 112f ir 112h straipsniuose, taip pat Tarybos direktyvose 2000/36/EB*, 2001/112/EB**, 2001/113/EB***, 2001/114/EB****, 2001/110/EB*****, 2001/111/EB****** nurodyti prekybos standartai nenustatyti, šio reglamento I priede išvardyti produktai, paruošti Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002******* 3 straipsnio 7 dalyje minimai mažmeninei prekybai žmonių maistu, gali būti parduodami tik tuo atveju, jei jie atitinka bendrąjį prekybos standartą.

3. Produktas laikomas atitinkančiu bendrąjį prekybos standartą, jei produktas, kuriuo ketinama prekiauti, atitinka taikytiną standartą, kurį prireikus priima kuri nors iš XIIb priede nurodytų tarptautinių organizacijų.

112c straipsnis

Su bendruoju prekybos standartu susiję deleguotieji įgaliojimai

Reaguodama į padėties rinkoje pokyčius ir atsižvelgdama į kiekvieno sektoriaus ypatumus, Komisija deleguotaisiais aktais gali priimti ir keisti su 112b straipsnio 1 dalyje nurodytu bendruoju prekybos standartu susijusius reikalavimus ir su to straipsnio 3 dalyje nurodyta atitiktimi susijusias taisykles, taip pat nukrypti nuo šių reikalavimų ir taisyklių.

112d straipsnis

Konkretiems sektoriams arba produktams skirti prekybos standartai

Produktais, kuriems nustatyti konkretiems sektoriams arba produktams skirti prekybos standartai, Sąjungoje gali būti prekiaujama tik laikantis tokių standartų.

112e straipsnis

Konkretiems sektoriams arba produktams skirtų prekybos standartų nustatymas ir turinys

1. Kad atsižvelgtų į vartotojų lūkesčius ir padėtų gerinti žemės ūkio produktų gamybos ir prekybos ekonomines sąlygas, taip pat šių produktų kokybę, Komisija deleguotaisiais aktais visais prekybos etapais gali priimti 112a straipsnyje nurodytus konkretiems sektoriams arba produktams skirtus prekybos standartus, nukrypti nuo tokių standartų leidžiančias nuostatas ir tų standartų taikymo išimtis, taip siekdama prisitaikyti prie nuolatos kintančių rinkos sąlygų, naujų vartotojų poreikių, taip pat siekdama atsižvelgti į atitinkamų tarptautinių standartų pokyčius ir nekurti kliūčių produktų naujovėms.

2. 1 dalyje nurodyti prekybos standartai prireikus gali būti susiję su reikalavimais dėl:

   a) apibrėžčių, pavadinimų ir (arba) prekinių pavadinimų, išskyrus nustatytuosius šiame reglamente, ir skerdenų bei jų dalių sąrašų, kuriems taikomas XIIa priedas;

   b) klasifikavimo kriterijų, pavyzdžiui, skirstymo į klases, svorio, dydžio, amžiaus ir kategorijos;

   c) augalų veislės arba gyvūnų rūšies, ar prekinio tipo;

d) pateikimo, prekinių pavadinimų, su privalomais prekybos standartais susijusio ženklinimo, pakavimo, pakavimo centrams taikomų taisyklių, žymėjimo, vyniojimo, derliaus metų ir konkrečių terminų vartojimo;

e) kriterijų, pavyzdžiui, išvaizdos, konsistencijos, raumeningumo, produkto savybių;

f) konkrečių gamyboje naudojamų medžiagų arba komponentų ar sudedamųjų dalių, įskaitant jų kiekybinę sudėtį, grynumą ir identifikavimo duomenis;

g) ūkininkavimo rūšies ir gamybos metodo, įskaitant vynininkystės metodus ir susijusias administracines taisykles, taip pat dėl gamybos grandinės;

h) misos ir vyno kupažavimo, įskaitant jų apibrėžtis, maišymo ir jo apribojimų;

i) konservavimo metodo ir temperatūros;

j) ūkininkavimo vietos ir (arba) kilmės;

k) surinkimo, pristatymo, konservavimo ir tvarkymo periodiškumo;

l) gamintojo ir (arba) pramoninio įrenginio, kuriame produktas pagamintas ar perdirbtas, identifikavimo ar registracijos duomenų;

m) procentiniu dydžiu išreikšto vandens kiekio;

n) tam tikrų medžiagų ir (arba) metodų naudojimo apribojimų;

o) specialaus naudojimo;

p) prekybos dokumentų, lydraščių ir tvarkomų registrų;

q) sandėliavimo, vežimo;

r) sertifikavimo tvarkos;

s) sąlygų, kuriomis reglamentuojamas produktų, kurie neatitinka 1 dalyje nurodytų konkretiems sektoriams arba produktams skirtų prekybos standartų ir (arba) 112f straipsnyje nurodytų apibrėžčių, pavadinimų ir prekinių pavadinimų, naikinimas, laikymas, judėjimas ir naudojimas, taip pat šalutinių produktų naikinimas;

t) laiko terminų;

u) valstybių narių pranešimų, įvairių įstaigų pranešimų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, susipažinimo su statistine informacija apie įvairių produktų rinkas taisyklių.

3. 1 dalyje nurodyti konkretiems sektoriams arba produktams skirti prekybos standartai nustatomi nepažeidžiant Europos Parlamento ir Tarybos reglamento

dėl ******** [Reglamento dėl žemės ūkio produktų kokybės schemų] nuostatų dėl neprivalomų kokybės terminų ir atsižvelgiant į:

a) atitinkamų produktų ypatumus;

b) poreikį užtikrinti sklandaus tokių produktų tiekimo rinkai sąlygas;

c) vartotojų suinteresuotumą gauti tinkamos ir skaidrios informacijos apie produktą, įskaitant ūkininkavimo vietą, kuri kiekvienu individualiu atveju turi būti nustatoma tinkamu geografiniu lygmeniu;

d) prireikus, fizinėms, cheminėms bei organoleptinėms savybėms nustatyti taikomą metodiką;

e) tarptautinių organizacijų priimtas tipines rekomendacijas.

112f straipsnis

Tam tikriems sektoriams ir (arba) produktams taikomos apibrėžtys, pavadinimai ir (arba) prekiniai pavadinimai

1. XIIa priede pateiktos apibrėžtys, pavadinimai ir (arba) prekiniai pavadinimai taikomi šiems sektoriams arba produktams:

   a) alyvuogių aliejui ir valgomosioms alyvuogėms,

   b) vynui,

   c) galvijienai,

   d) žmonėms vartoti skirtam pienui ir pieno produktams,

   e) paukštienai,

   f) žmonėms vartoti skirtiems tepiesiems riebalams.

2. XIIa priede pateikta apibrėžtis, pavadinimas arba prekinis pavadinimas gali būti naudojami Sąjungoje tik prekybai tokiais produktais, kurie atitinka XIIa priede nustatytus atitinkamus reikalavimus.

3. Kad prisitaikytų prie naujų vartotojų poreikių, taip pat atsižvelgdama į techninę pažangą ir siekdama nekurti kliūčių produktų naujovėms, Komisija deleguotaisiais aktais gali priimti visus būtinus XIIa priede pateiktų apibrėžčių ir prekinių pavadinimų pakeitimus, nuo šių apibrėžčių ir prekinių pavadinimų leidžiančias nukrypti nuostatas ar tų apibrėžčių ir prekinių pavadinimų taikymo išimtis.

112g straipsnis

Leidžiamasis nuokrypis

Kad atsižvelgtų į kiekvieno sektoriaus ypatumus, Komisija deleguotaisiais aktais kiekvienam standartui gali nustatyti leidžiamą nuokrypį, kurį viršijus visa produktų partija bus laikoma neatitinkančia standarto.

112h straipsnis

Vynininkystės metodai

1. Jeigu Tarptautinė vynuogių ir vyno organizacija (OIV, angl. *International Organisation of Vine and Wine*) yra rekomendavusi ir paskelbusi produktų sudėčiai nustatyti skirtus analizės metodus ir taisykles, pagal kurias galima nustatyti, ar produktams buvo taikomos patvirtintų vynininkystės metodų neatitinkančios procedūros, turėtų būti taikomi būtent šie metodai ir taisyklės.

   Jeigu nėra OIV rekomenduojamų ir paskelbtų metodų ir taisyklių, Komisija priima atitinkamus metodus ir taisykles, kaip nurodyta 112e straipsnio 2 dalies g punkte.

   Kol bus priimtos šios taisyklės, naudojami tokie metodai ir taisyklės, kuriuos leidžia naudoti atitinkama valstybė narė.

2. Sąjungos vyno sektoriaus produktų gamybai ir konservavimui naudojami tik pagal XIIc priedą patvirtinti ir 112e straipsnio 2 dalies g punkte ir 112k straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodyti vynininkystės metodai.

   Pirma pastraipa netaikoma:

   a) vynuogių sultims ir koncentruotoms vynuogių sultims;

   b) vynuogių misai ir koncentruotai vynuogių misai, skirtoms vynuogių sultims gaminti.

   Patvirtinti vynininkystės metodai naudojami tik siekiant užtikrinti, kad produktas būtų tinkamai rauginamas, konservuojamas ar rafinuojamas.

   Vyno sektoriaus produktai Sąjungoje gaminami laikantis atitinkamų XIIc priede nustatytų apribojimų.

   XIIa priedo II dalyje nurodyti vyno sektoriaus produktai, pagaminti naudojant Sąjungoje nepatvirtintus vynininkystės metodus arba, kai taikoma, nepatvirtintus nacionalinius vynininkystės metodus arba metodus, kuriais pažeidžiami XIIc priede nustatyti apribojimai, Sąjungoje neparduodami.

3. Leisdama naudoti 112e straipsnio 2 dalies g punkte nurodytus vynininkystės metodus, Komisija:

a) remiasi OIV rekomenduojamais ir paskelbtais vynininkystės ir analizės metodais, taip pat dar nepatvirtintų vynininkystės metodų eksperimentinio naudojimo rezultatais;

b) atsižvelgia į žmonių sveikatos apsaugą;

c) atsižvelgia į pavojų, kad vartotojai gali būti suklaidinti dėl įprastų lūkesčių ir suvokimo, įvertindama, ar esama informacinių priemonių, kurios padėtų panaikinti tokį pavojų, ir ar galima jomis naudotis;

d) leidžia išsaugoti natūralias esmines vyno savybes, labai nekeičiant atitinkamo produkto sudėties;

e) užtikrina priimtiną minimalų aplinkos apsaugos lygį;

f) laikosi bendrųjų vynininkystės metodams ir apribojimams taikomų taisyklių, nustatytų XIIc priede.

112i straipsnis

Vyninių vynuogių veislės

1. XIIa priedo II dalyje išvardyti Sąjungoje gaminami produktai yra gaminami iš vyninių vynuogių veislių, klasifikuojamų pagal šio straipsnio 2 dalį.

2. Remdamosi 3 dalimi, valstybės narės klasifikuoja vyninių vynuogių veisles, kurias galima sodinti, atsodinti arba skiepyti jų teritorijoje vyno gamybos reikmėms.

   Valstybės narės gali klasifikuoti tik tas vyninių vynuogių veisles, kurios atitinka toliau nurodytas sąlygas:

   a) atitinkama veislė priklauso *Vitis vinifera* rūšiai arba yra išvesta sukryžminus *Vitis vinifera* rūšį su kitomis *Vitis* genties rūšimis;

   b) veislė nepriklauso vienai iš toliau nurodytų veislių: *Noah*, *Othello*, *Isabelle*, *Jacquez*, *Clinton* ir *Hebermont*.

   Kai vyninių vynuogių veislė išbraukiama iš pirmoje pastraipoje nurodyto klasifikatoriaus, tokios veislės vynmedžiai išnaikinami per 15 metų nuo jos išbraukimo dienos.

3. Valstybėms narėms, kuriose vyno gamyba, apskaičiuojama remiantis paskutinių penkerių vyno metų gamybos vidurkiu, neviršija 50 000 hektolitrų per vyno metus, prievolė vykdyti 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą klasifikaciją netaikoma.

   Tačiau ir pirmoje pastraipoje nurodytose valstybėse narėse vyno gamybos reikmėms galima sodinti, atsodinti ar skiepyti tik tas vyninių vynuogių veisles, kurios atitinka 2 dalies antros pastraipos reikalavimus.

4. Nukrypstant nuo 2 dalies pirmos ir trečios pastraipų ir 3 dalies antros pastraipos, mokslinių tyrimų ir eksperimentiniais tikslais valstybėms narėms leidžiama sodinti, atsodinti ar skiepyti toliau nurodytas vyninių vynuogių veisles:

   a) 3 dalyje nurodytų valstybių narių atveju – vyninių vynuogių veisles, kurios nėra klasifikuotos;

   b) 3 dalyje nurodytų valstybių narių atveju – 2 dalies antros pastraipos a ir b punktų nuostatų neatitinkančių veislių vynines vynuoges.

5. Vynmedžiai išnaikinami plotuose, kurie pažeidžiant 2, 3 ir 4 dalis vyninių vynuogių veislių vynmedžiais buvo apsodinti vyno gamybos reikmėms.

   Tačiau nenustatoma pareiga išnaikinti vynmedžių tokiuose plotuose, kai atitinkama produkcija yra skirta išskirtinai vyno gamintojų namų ūkių vartojimo reikmėms.

6. Valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamos patikrinti, ar vyno gamintojai laikosi 2–5 dalyse išdėstytų nuostatų.

112j straipsnis

Konkretus vyno naudojimo būdas

Išskyrus į butelius išpilstytą vyną (jei turima įrodymų, kad jis išpilstytas iki 1971 m. rugsėjo 1 d.), vynas, pagamintas iš vyninių vynuogių veislių, įtrauktų į klasifikatorius, sudarytus pagal 112i straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą, tačiau neatitinkantis vienos iš XIIa priedo II dalyje nustatytų kategorijų, naudojamas tik atskirų vyno gamintojų namų ūkių vartojimo reikmėms, distiliuoti arba vyno actui gaminti.

112k straipsnis

Tam tikriems produktams ir (arba) sektoriams taikomos nacionalinės taisyklės

1. Nepaisydamos 112e straipsnio 1 dalies, valstybės narės gali priimti arba toliau taikyti nacionalines taisykles, kuriomis nustatomi skirtingi tepiųjų riebalų kokybės lygiai. Pagal šias taisykles šiuos kokybės lygius leidžiama vertinti remiantis kriterijais, visų pirma susijusiais su panaudotomis žaliavomis, produktų organoleptinėmis savybėmis ir jų fiziniu bei mikrobiologiniu stabilumu.

   Šia pirmoje pastraipoje numatyta pasirinkimo teise besinaudojančios valstybės narės užtikrina, kad tose nacionalinėse taisyklėse išdėstytus kriterijus atitinkantiems kitų valstybių narių produktams apibūdinti nediskriminacinėmis sąlygomis galėtų būti vartojami terminai, kuriais pagal tas taisykles teigiama, jog tų kriterijų laikomasi.

2. Valstybės narės gali apriboti arba uždrausti naudoti tam tikrus vynininkystės metodus ir numatyti griežtesnius apribojimus jų teritorijoje gaminamiems ir pagal Sąjungos teisę patvirtintiems vynams, siekdamos geriau išsaugoti esmines vynų, kuriems suteikta saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda, ir putojančių vynų bei likerinių vynų savybes.

   Valstybės narės apie tokias ribas, draudimus ir apribojimus praneša Komisijai, kuri apie tai praneša kitoms valstybėms narėms.

3. Komisijos nustatytomis sąlygomis deleguotuosiuose aktuose, priimtuose pagal 4 dalį, valstybės narės gali leisti naudoti nepatvirtintus vynininkystės metodus eksperimentiniais tikslais.

4. Kad užtikrintų tinkamą ir skaidrų taikymą, Komisija deleguotaisiais aktais gali nurodyti 1, 2 ir 3 dalių taikymo sąlygas, taip pat sąlygas, kuriomis galima laikyti, pateikti į apyvartą ir naudoti produktus, gautus taikant 3 dalyje nurodytus eksperimentinius metodus.

112l straipsnis

Su importu ir eksportu susiję prekybos standartai

Siekdama atsižvelgti į Sąjungos ir tam tikrų trečiųjų šalių tarpusavio prekybos ypatumus, taip pat į ypatingą kai kurių žemės ūkio produktų pobūdį, Komisija deleguotaisiais aktais gali apibrėžti sąlygas, kuriomis importuojami produktai laikomi užtikrinančiais lygiavertį atitikties Sąjungos reikalavimams dėl prekybos standartų lygmenį ir kuriomis leidžiama taikyti nuo 112d straipsnio nukrypstančias priemones, taip pat nustatyti prekybos standartų taikymo iš Sąjungos eksportuojamiems produktams taisykles.

112m straipsnis

Specialios vynų importo nuostatos

1. Išskyrus atvejus, kai pagal SESV 218 straipsnį sudarytuose susitarimuose nurodyta kitaip, nuostatos dėl kilmės vietos nuorodų, geografinių nuorodų ir vyno ženklinimo, pateiktos šio skyriaus Ia skirsnio I poskirsnyje ir šio reglamento 112f straipsnyje nurodytose apibrėžtyse ir prekiniuose pavadinimuose, taikomos į Sąjungą importuojamiems produktams, kurių KN kodai yra 2009 61, 2009 69 ir 2204.

2. Išskyrus atvejus, kai pagal SESV 218 straipsnį sudarytuose susitarimuose nurodyta kitaip, šio straipsnio 1 dalyje nurodyti produktai gaminami laikantis OIV rekomenduojamų ir paskelbtų arba Sąjungos pagal šį reglamentą ir pagal jį priimtų priemonių patvirtintų vynininkystės metodų.

3. Importuojant 1 dalyje nurodytus produktus pateikiamas:

a) sertifikatas, kuriuo patvirtinama atitiktis 1 ir 2 dalyse nurodytoms nuostatoms; jį produkto kilmės šalyje parengia kompetentinga įstaiga, įtraukta į Komisijos viešai skelbiamą sąrašą;

b) produkto kilmės šalies paskirtos įstaigos ar padalinio analizės ataskaitą apie produkto tinkamumą tiesiogiai žmonėms vartoti.

112n straipsnis

Nacionalinės patikros

Kad patikrintų, ar produktai atitinka šiame skirsnyje nustatytas taisykles, valstybės narės, remdamosi rizikos analize, atlieka patikras ir prireikus taiko administracines nuobaudas.

112o straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai

Komisija įgyvendinimo aktais gali priimti visas reikiamas su šiuo skirsniu susijusias priemones, visų pirma:

a) nustatyti bendrojo prekybos standarto įgyvendinimo taisykles;

b) nustatyti XIIa priede pateiktų apibrėžčių ir prekinių pavadinimų taikymo taisykles;

c) sudaryti XIIa priedo III dalies 5 punkto antroje pastraipoje ir XIIa priedo VI dalies šeštos pastraipos a punkte nurodytų produktų sąrašą, grindžiamą orientaciniais produktų, kuriuos valstybės narės laiko atitinkančiais jų teritorijoje XIIa priedo III dalies 5 punkto antroje pastraipoje ir XIIa priedo VI dalies šeštos pastraipos a punkte nurodytus produktus, sąrašais, kuriuos valstybės narės persiunčia Komisijai;

d) nustatyti konkretiems sektoriams arba produktams skirtų prekybos standartų įgyvendinimo taisykles, įskaitant išsamias mėginių ėmimo taisykles ir produktų sudėčiai nustatyti skirtu analizės metodus;

e) nustatyti taisykles, pagal kurias galima nustatyti, ar produktams buvo taikomos patvirtintų vynininkystės metodų neatitinkančios procedūros;

f) nustatyti taisykles, pagal kurias būtų tikrinama atitiktis konkretiems sektoriams arba produktams skirtiems prekybos standartams;

g) nustatyti leidžiamo nuokrypio nustatymo taisykles;

h) priimti nuostatas dėl institucijų, atsakingų už atitikties patikras, dėl turinio, dažnumo ir prekybos etapo, kuriam tokios patikros taikomos;

i) priimti reikiamas priemones, skirtas 112l straipsnyje numatytai nukrypti leidžiančiai nuostatai įgyvendinti.

* OL L 197, 2000 8 3, p. 19.
** OL L 10, 2002 1 12, p. 58.
*** OL L 10, 2002 1 12, p. 67.
**** OL L 15, 2002 1 17, p. 19.
***** OL L 10, 2002 1 12, p. 47.
****** OL L 10, 2002 1 12, p. 53.
******* OL L 31, 2002 2 1, p. 1.
********"

(3) 113 straipsnis išbraukiamas.

(4) 113a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. 1 dalyje nurodyti prekybos standartai ir visi vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriams taikytini prekybos standartai taikomi visais prekybos etapais, įskaitant importą ir eksportą, nebent Komisija numatytų kitaip.“

b) 4 dalies pirmas sakinys pakeičiamas taip:

„Nepažeisdamos jokių specialių nuostatų, kurias Komisija gali priimti pagal 194 straipsnį, visų pirma dėl nuoseklaus atitikties patikrų valstybėse narėse taikymo, valstybės narės vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose, remdamosi rizikos analize, pasirinktinai tikrina, ar atitinkami produktai atitinka tuos prekybos standartus. Atliekant šias patikras daugiausia dėmesio skiriama etapui prieš produktų išvežimą iš gamybos vietų, kai tie produktai yra pakuojami arba pakraunami. Produktai iš trečiųjų šalių tikrinami prieš išleidžiant juos į laisvą apyvartą.“

(5) 113d, 118, 120, 120a–120g straipsniai, 121 straipsnio pirmos pastraipos a, b, c, d, e, f, g, h, i, j punktai ir antra, trečia bei ketvirta pastraipos ir 158a straipsnis išbraukiami.

(6) Į VII dalies I skyrių įterpiami 196a ir 196b straipsniai:

„196a straipsnis

Deleguotieji aktai

1. Įgaliojimai priimti šiame reglamente nurodytus deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikui. Priėmusi deleguotą teisės aktą, Komisija nedelsdama apie jį vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

2. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 1 dalyje nurodytus įgaliojimus.

Institucija, pradėjusi vidaus procedūrą, kad nuspręstų, ar atšaukti įgaliojimus, prieš priimdama galutinį sprendimą per pagrįstą laikotarpį informuoja kitą instituciją ir Komisiją, nurodydama deleguotuosius įgaliojimus, kurie gali būti atšaukti, ir galimas tokio atšaukimo priežastis.

Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų delegavimas. Sprendimas įsigalioja nedelsiant arba vėliau, tame sprendime nurodytą dieną. Jis neturi poveikio jau įsigaliojusių deleguotųjų teisės aktų galiojimui. Jis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3. Europos Parlamentas ir Taryba prieštaravimą dėl deleguotojo teisės akto gali pareikšti per du mėnesius nuo pranešimo dienos. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis gali būti pratęstas mėnesiu.

Jeigu tam laikotarpiui pasibaigus nei Europos Parlamentas, nei Taryba prieštaravimo dėl deleguotojo teisės akto nepareiškia, jis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioja jame nurodytą dieną.

Deleguotasis teisės aktas gali būti skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioti anksčiau nei baigiasi tas laikotarpis, jeigu tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba praneša Komisijai, kad prieštarauti neketina. Jei Europos Parlamentas arba Taryba prieštarauja deleguotajam teisės aktui, jis neįsigalioja. Prieštaraujanti institucija nurodo prieštaravimo deleguotajam aktui priežastis.

196b straipsnis

Už įgyvendinimo aktus atsakingas komitetas

[Jeigu įgyvendinimo aktai priimami pagal šį reglamentą, Komisijai padeda šio reglamento 195 straipsnyje nurodytas komitetas, ir taikoma Reglamento (ES) Nr. [xxxx/yyyy] [*bus papildyta, kai bus priimtas reglamentas dėl kontrolės priemonių, kaip nurodyta SESV 291 straipsnio 2 dalyje; šiuo metu jis svarstomas Europos Parlamente ir Taryboje*] 5 straipsnyje nustatyta tvarka.

(7) Pagal šio reglamento 2 straipsnio 1 dalį XIa, XIb, XII, XIII, XIV, XV, XVa, XVb ir XVI priedai išbraukiami.

(8) Įterpiami nauji XIIa, XIIb ir XIIc priedai, kurių tekstas pateikiamas šio reglamento I priede.

2 straipsnis

1. Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 113a, 113b, 114, 115, 116 straipsniai, 117 straipsnio 1–4 dalys, taip pat to reglamento XIa priedo II dalies antra pastraipa, XIa priedo IV–IX dalys, XII priedo IV dalies 2 punktas, XIII priedo VI dalies antra pastraipa, XIV priedo A dalis, XIV priedo B dalies I punkto 2 ir 3 papunkčiai, XIV priedo B dalies III punktas ir XIV priedo C dalis, XV priedo II, III, IV ir VI dalys, taikant tuos straipsnius, toliau taikomi iki datos, kuri turi būti nustatyta pagal 2 dalį.

2. Siekdama užtikrinti teisinį prekybos taisyklių taikymo saugumą, Komisija deleguotaisiais aktais nustato datą, kurią Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 nuostatos, nurodytos šio straipsnio 1 dalyje, ar jų dalys baigtų galioti aptariamam sektoriui. Ta data turėtų sutapti su atitinkamų prekybos taisyklių, kurios turi būti nustatytos pagal deleguotuosius aktus, numatytus pakeitimuose, daromuose pagal šio reglamento 1 straipsnio 2 punktą, taikymo data.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Tačiau Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 112b straipsnis, įrašytas šio reglamento 1 straipsnio 2 punktu, taikomas nuo [..../*vieneri metai po įsigaliojimo*].

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*

I PRIEDAS

„XIIa priedas

112f straipsnyje nurodytos apibrėžtys, pavadinimai ir prekiniai pavadinimai

Šiame priede prekinis pavadinimas yra pavadinimas, kuriuo maisto produktas yra parduodamas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/13/EB 5 straipsnio 1 dalyje*

I DALIS. DVYLIKOS MĖNESIŲ IR JAUNESNIŲ GALVIJŲ MĖSA

I. Apibrėžtis

Šioje priedo dalyje „mėsa“ – dvylikos mėnesių ir jaunesnių galvijų skerdenos, mėsa su kaulais arba be kaulų, išpjauti arba neišpjauti subproduktai, skirti vartoti žmonėms, pateikti švieži, užšaldyti arba giliai užšaldyti, suvynioti ar supakuoti arba ne.

Ūkio subjektai, prižiūrimi kompetentingos institucijos, visus dvylikos mėnesių ir jaunesnius galvijus skerdimo metu priskiria vienai iš dviejų kategorijų:

A) V kategorija: aštuonių mėnesių ir jaunesni galvijai

Kategorijos identifikavimo raidė: V;

B) Z kategorija: vyresni nei aštuonių mėnesių, tačiau ne vyresni nei dvylikos mėnesių galvijai

Kategorijos identifikavimo raidė: Z.

II. Prekiniai pavadinimai

1. Dvylikos mėnesių ir jaunesnių galvijų mėsa valstybėse narėse prekiaujama tik tokiu (-ais) prekiniu (-ais) pavadinimu (-ais), nustatytu (-ais) kiekvienai valstybei narei:

A) Aštuonių mėnesių ir jaunesnių galvijų mėsai (kategorijos identifikavimo raidė V):

Prekiaujanti šalis	Naudotini prekiniai pavadinimai
Belgija	veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch
Bulgarija	месо от малки телета
Čekija	Telecí
Danija	Lyst kalvekød

Vokietija	Kalbfleisch
Estija	Vasikaliha
Graikija	μοσχάρι γάλακτος
Ispanija	Ternera blanca, carne de ternera blanca
Prancūzija	veau, viande de veau
Airija	Veal
Italija	vitello, carne di vitello
Kipras	μοσχάρι γάλακτος
Latvija	Teļa gaļa
Lietuva	Veršiena
Liuksemburgas	veau, viande de veau/Kalbfleisch
Vengrija	Borjúhús
Malta	Vitella
Nyderlandai	Kalfsvlees
Austrija	Kalbfleisch
Lenkija	Cielęcina
Portugalija	Vitela
Rumunija	carne de vițel
Slovėnija	Teletina
Slovakija	Teľacie mäso
Suomija	vaalea vasikanliha/ljust kalvkött
Švedija	ljust kalvkött
Jungtinė Karalystė	Veal

(B) Vyresnių nei aštuonių mėnesių, tačiau ne vyresnių nei dvylikos mėnesių galvijų mėsai (kategorijos identifikavimo raidė Z):

Prekiaujanti šalis	Naudotini prekiniai pavadinimai

Belgija	jeune bovin, viande de jeune bovin / jongrundvlees/ Jungrindfleisch
Bulgarija	Телешко месо
Čekija	hovězí maso z mladého skotu
Danija	Kalvekød
Vokietija	Jungrindfleisch
Estija	noorloomaliha
Graikija	νεαρό μοσχάρι
Ispanija	Ternera, carne de ternera
Prancūzija	jeune bovin, viande de jeune bovin
Airija	rosé veal
Italija	vitellone, carne di vitellone
Kipras	νεαρό μοσχάρι
Latvija	jaunlopa gaļa
Lietuva	Jautiena
Liuksemburgas	jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch
Vengrija	Növendék marha húsa
Malta	Vitellun
Nyderlandai	rosé kalfsvlees
Austrija	Jungrindfleisch
Lenkija	młoda wołowina
Portugalija	Vitelão
Rumunija	carne de tineret bovin
Slovėnija	meso težjih telet
Slovakija	mäso z mladého dobytka

Suomija	vasikanliha/kalvkött
Švedija	Kalvkött
Jungtinė Karalystė	Beef

2. 1 punkte nurodytus prekinius pavadinimus galima papildyti atitinkamų mėsos dalių arba subproduktų pavadinimais (angl. *name* ir *designation*).

3. 1 punkte pateiktos lentelės A punkte nurodyti V kategorijos prekiniai pavadinimai ir visi nauji šių prekinių pavadinimų pagrindu sudaryti pavadinimai vartojami tik tuo atveju, jei laikomasi šio priedo reikalavimų.

   Visų pirma terminai „veau“, „telecí“, „Kalb“, „μοσχάρι“, „ternera“, „kalv“, „veal“, „vitello“, „vitella“, „kalf“, „vitela“ ir „teletina“ nevartojami vyresnių nei dvylikos mėnesių galvijų mėsos prekiniame pavadinime arba etiketėje.

4. 1 punkte nurodytos sąlygos netaikomos galvijų, kurių saugoma kilmės vietos nuoroda ar geografinė nuoroda įregistruota pagal Reglamentą (EB) Nr. 510/2006** iki 2007 m. birželio 29 d., mėsai.

II DALIS. VYNUOGIŲ PRODUKTŲ KATEGORIJOS

(1) Vynas

Vynas – produktas, gaunamas tik visiško ar dalinio alkoholinio rauginimo būdu iš sutraiškytų ar nesutraiškytų šviežių vynuogių arba vynuogių misos.

Vyno:

a) faktinė alkoholio koncentracija prieš taikant ar pritaikius XIIc priedo I dalies B skirsnyje nurodytas procedūras yra ne mažesnė kaip 8,5 tūrio proc., jei vynas pagamintas vien tik iš šio priedo priedėlyje nurodytose A ir B vynuogių auginimo zonose išaugintų vynuogių, ir ne mažesnė kaip 9 tūrio proc., jei vynas pagamintas iš kitose vynuogių auginimo zonose išaugintų vynuogių;

b) faktinė alkoholio koncentracija, nukrypstant nuo minimalios faktinės alkoholio koncentracijos normų ir, jeigu vynui suteikta saugoma kilmės vietos ar saugoma geografinė nuoroda, prieš taikant ar pritaikius XIIc priedo I dalies B skirsnyje nurodytas procedūras, yra ne mažesnė kaip 4,5 tūrio proc.;

c) visuminė alkoholio koncentracija yra ne didesnė nei 15 tūrio proc. Tačiau taikant nukrypti leidžiančią nuostatą:

   – vynų, pagamintų be sodrinimo iš vynuogių, užaugintų tam tikrose Sąjungos vynuogių auginimo zonose, kurias Komisija nustato deleguotaisiais aktais pagal 112e straipsnio 1 dalį, visuminės alkoholio koncentracijos viršutinė riba gali siekti iki 20 tūrio proc.

   – be sodrinimo pagamintų vynų, kuriems suteikta saugoma kilmės vietos nuoroda, visuminės alkoholio koncentracijos viršutinė riba gali viršyti 15 tūrio proc.;

d) bendrasis rūgštingumas, išreikštas vyno rūgštimi, yra ne mažesnis kaip 3,5 g/l arba 46,6 mekv/l, tačiau gali būti pritaikytos nukrypti leidžiančios nuostatos, kurias Komisija gali priimti deleguotaisiais aktais pagal 112e straipsnio 1 dalį.

Retsina – vynas, gaminamas tik Graikijos geografinėje teritorijoje naudojant *Aleppo* rūšies pušų sakais apdorotą vynuogių misą. *Aleppo* rūšies pušų sakus galima naudoti tik retsinos vynui gaminti, laikantis taikytinuose Graikijos teisės aktuose nustatytų sąlygų.

Nukrypstant nuo b punkto *Tokaji eszencia* ir *Tokajská esencia* laikomi vynu.

Tačiau, nepaisant 112f straipsnio 2 dalies, valstybės narės gali leisti vartoti terminą „vynas“, jeigu:

– jis vartojamas sudėtiniame pavadinime kartu su vaisiaus pavadinimu prekiaujant produktais, gautais rauginant ne vynuoges, o kitus vaisius; arba

– jis yra sudėtinio pavadinimo dalis.

Reikia vengti painiavos su produktais, atitinkančiais šiame priede nurodytas vyno kategorijas.

(2) Jaunas rauginamas vynas

Jaunas rauginamas vynas – produktas, kurio alkoholinis rauginimas dar nepasibaigęs ir kurio nuosėdos dar neatskirtos.

(3) Likerinis vynas

Likerinis vynas – produktas:

a) kurio faktinė alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 15 tūrio proc. ir ne didesnė kaip 22 tūrio proc.;

b) kurio visuminė alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 17,5 tūrio proc., išskyrus tam tikrus likerinius vynus, kuriems suteikta kilmės vietos nuoroda ar geografinė nuoroda, įtrauktus į sąrašą, kurį Komisija sudaro deleguotaisiais aktais pagal 112e straipsnio 1 dalį;

c) gaunamas iš:

– rauginamos vynuogių misos,

– vyno,

– pirmiau nurodytų produktų mišinio, arba

– vynuogių misos arba jos ir vyno mišinio kai kuriems likeriniams vynams, kuriems suteikta saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda ir kuriuos nustato Komisija deleguotaisiais aktais pagal 112e straipsnio 1 dalį;

d) kurio pirminė natūrali alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 12 tūrio proc., išskyrus tam tikrus likerinius vynus, kuriems suteikta saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda, įtrauktus į sąrašą, kurį Komisija sudaro deleguotaisiais aktais pagal 112e straipsnio 1 dalį;

e) į kurį įmaišyta:

i) atskirai ar kartu:

– neutralaus vyno kilmės alkoholio (įskaitant alkoholį, gautą distiliuojant džiovintas vynuoges), kurio faktinė alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 96 tūrio proc.,

– vyno ar džiovintų vynuogių distiliato, kurio faktinė alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 52 tūrio proc. ir ne didesnė kaip 86 tūrio proc.,

ii) jei tinka, kartu su vienu ar daugiau iš šių produktų:

– koncentruota vynuogių misa,

– vieno iš e punkto i papunktyje nurodytų produktų ir vynuogių misos, nurodytos c punkto pirmoje ir ketvirtoje įtraukose, mišinys;

f) į kurį, jei tai tam tikri likeriniai vynai, kuriems suteikta saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda, įtraukti į sąrašą, kurį Komisija sudaro deleguotaisiais aktais pagal 112e straipsnio 1 dalį, nukrypstant nuo e punkto, įmaišyta:

i) vieno iš e punkto i papunktyje nurodytų produktų ar jų mišinio; arba

ii) vieno ar daugiau iš šių produktų:

– vyno alkoholio arba džiovintų vynuogių alkoholio, kurio faktinė alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 95 tūrio proc. ir ne didesnė kaip 96 tūrio proc.,

– iš vyno ar vynuogių išspaudų distiliuoto spirito, kurio faktinė alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 52 tūrio proc. ir ne didesnė kaip 86 tūrio proc.,

– iš džiovintų vynuogių distiliuoto spirito, kurio faktinė alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 52 tūrio proc. ir ne didesnė kaip 94,5 tūrio proc.; ir

iii) jei tinka, vieno ar daugiau iš šių produktų:

– iš dalies raugintos vynuogių misos, gautos iš vytintų vynuogių,

– koncentruotos vynuogių misos, gautos tiesioginio kaitinimo būdu ir, išskyrus šią procedūrą, atitinkančios koncentruotos vynuogių misos apibrėžtį,

– koncentruotos vynuogių misos,

– vieno iš f punkto ii papunktyje išvardytų produktų ir vynuogių misos, nurodytos c punkto pirmoje ir ketvirtoje įtraukose, mišinio.

(4) Putojantis vynas

Putojantis vynas – produktas:

a) gautas pirminio ar antrinio alkoholinio rauginimo būdu:

– iš šviežių vynuogių,

– iš vynuogių misos arba

– iš vyno;

b) kuris atidarius talpyklą išskiria anglies dioksidą, susidarantį tik rauginimo metu;

c) kurio perteklinis slėgis uždarytoje talpykloje, susidarantis dėl ištirpusio anglies dioksido, yra ne mažesnis kaip 3 barai laikant 20 °C temperatūroje; ir

d) kurio paruošimui skirto *cuvée* visuminė alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 8,5 tūrio proc.

(5) Rūšinis putojantis vynas

Rūšinis putojantys vynas – produktas:

a) gaunamas pirminio ar antrinio alkoholinio rauginimo būdu:

– iš šviežių vynuogių,

– iš vynuogių misos arba

– iš vyno;

b) kuris atidarius talpyklą išskiria anglies dioksidą, susidarantį tik rauginimo metu;

c) kurio perteklinis slėgis uždarytoje talpykloje, susidarantis dėl ištirpusio anglies dioksido, yra ne mažesnis kaip 3,5 barai laikant 20 °C temperatūroje; ir

d) kurio paruošimui skirto *cuvée* visuminė alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 9 tūrio proc.

(6) Rūšinis aromatinis putojantis vynas

Rūšinis aromatinis putojantis vynas – rūšinis putojantis vynas:

a) gaunamas *cuvée* naudojant tik vynuogių misą arba vynuogių misą, kurios rauginimas prasidėjęs, gautą iš konkrečių vyninių vynuogių veislių, įtrauktų į sąrašą, kurį Komisija sudaro deleguotaisiais aktais pagal 112e straipsnio 1 dalį.

Rūšinius aromatinius putojančius vynus, tradiciškai gaminamus *cuvée* naudojant vynus, Komisija nustato deleguotaisiais aktais pagal 112e straipsnio 1 dalį;

b) kurio perteklinis slėgis uždarytoje talpykloje, susidarantis dėl ištirpusio anglies dioksido, yra ne mažesnis kaip 3 barai laikant 20°C temperatūroje;

c) kurio faktinė alkoholio koncentracija negali būti mažesnė kaip 6 tūrio proc.; ir

d) kurio visuminė alkoholio koncentracija negali būti mažesnė kaip 10 tūrio proc.

(7) Gazuotas putojantis vynas

Gazuotas putojantis vynas – produktas:

a) gautas iš vyno be saugomos kilmės vietos nuorodos arba saugomos geografinės nuorodos;

b) kuris, atidarius talpyklą, išskiria anglies dioksidą, kuris visas ar jo dalis buvo pridėta; ir

c) kurio perteklinis slėgis uždarytoje talpykloje, susidarantis dėl ištirpusio anglies dioksido, yra ne mažesnis kaip 3 barai laikant 20 °C temperatūroje.

(8) Pusiau putojantis vynas

Pusiau putojantis vynas – produktas:

a) gaunamas iš vyno, jei tokio vyno visuminė alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 9 tūrio proc.;

b) kurio faktinė alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 7 tūrio proc.;

c) kurio perteklinis slėgis uždarytoje talpykloje, susidarantis dėl ištirpusio ir viduje esančio anglies dioksido yra ne mažesnis kaip 1 baras ir ne didesnis kaip 2,5 baro laikant 20 °C temperatūroje; ir

d) kuris išpilstytas į 60 litrų arba mažesnes talpyklas.

(9) Gazuotas pusiau putojantis vynas

Gazuotas pusiau putojantis vynas – produktas:

a) gautas iš vyno;

b) kurio faktinė alkoholio koncentracija ne mažesnė kaip 7 tūrio proc., o visuminė alkoholio koncentracija ne mažesnė kaip 9 tūrio proc.;

c) kurio perteklinis slėgis uždarytoje talpykloje, susidarantis dėl ištirpusio anglies dioksido, kuris visas ar jo dalis buvo pridėta, yra ne mažesnis kaip 1 baras ir ne didesnis kaip 2,5 baro, laikant 20 °C temperatūroje; ir

d) kuris supilstytas į 60 litrų arba mažesnes talpyklas.

(10) Vynuogių misa

Vynuogių misa – skystas produktas, gaunamas iš šviežių vynuogių natūraliai arba taikant fizinius procesus. Vynuogių misos faktinė alkoholio koncentracija neturi būti didesnė kaip 1 tūrio proc.

(11) Iš dalies rauginta vynuogių misa

Rauginama vynuogių misa – produktas, gaunamas rauginant vynuogių misą, kurios faktinė alkoholio koncentracija yra didesnė kaip 1 tūrio proc., tačiau mažesnė kaip trys penktadaliai jos visuminės alkoholio koncentracijos.

(12) Iš dalies rauginta vynuogių misa, gauta iš vytintų vynuogių

Rauginama vynuogių misa, gauta iš vytintų vynuogių – produktas, kuris gautas iš dalies surauginus iš vytintų vynuogių gautą vynuogių misą ir kurio bendras cukraus kiekis prieš rauginimą yra ne mažesnis kaip 272 g/l, o natūrali ir faktinė alkoholio

koncentracija negali būti mažesnė kaip 8 tūrio proc. Tačiau tam tikri šiuos reikalavimus atitinkantys vynai, kuriuos Komisija nustato deleguotaisiais aktais pagal 112e straipsnio 1 dalį, nėra laikomi rauginama vynuogių misa, gauta iš vytintų vynuogių.

(13) Koncentruota vynuogių misa

Koncentruota vynuogių misa – vynuogių misa, iš kurios pašalinti karamelizacijos produktai ir kuri gaunama iš dalies išdžiovinus vynuogių misą bet kuriuo patvirtintu metodu, išskyrus tiesioginį kaitinimą, taip, kad refraktometro, naudojamo taikant metodą, kuris turi būti nustatytas pagal 112h straipsnio 1 dalies trečią pastraipą ir 112o straipsnio d punktą, parodymai 20 °C temperatūroje būtų ne mažesni kaip 50,9 %.

Koncentruotos vynuogių misos faktinė alkoholio koncentracija neturi būti didesnė kaip 1 tūrio proc.

(14) Rektifikuota koncentruota vynuogių misa

Rektifikuota koncentruota vynuogių misa – skystas produktas, iš kurio pašalinti karamelizacijos produktai:

a) gaunamas iš dalies išdžiovinus vynuogių misą bet kuriuo patvirtintu metodu, išskyrus tiesioginį kaitinimą, taip, kad refraktometro, naudojamo taikant metodą, kuris turi būti nustatytas pagal 112h straipsnio 1 dalies trečią pastraipą ir 112o straipsnio d punktą, parodymai 20 °C temperatūroje būtų ne mažesni kaip 61,7 %;

b) iš kurio patvirtintu metodu yra pašalintos rūgštys ir kitos sudedamosios dalys, išskyrus cukrų;

c) kuriam būdingos šios savybės:

– pH ne didesnis kaip 5 esant 25 Brix,

– 1 cm sluoksnio storio optinis tankis (bangos ilgis – 425 nm) ne didesnis kaip 0,100 vynuogių misoje, koncentruotoje esant 25 Brix,

– sacharozės kiekis neaptinkamas taikant analizės metodą, kuris turi būti nustatytas,

– *Folin-Ciocalteau* rodiklis ne didesnis kaip 6,00 esant 25 Brix,

– titruojamasis rūgštingumas ne didesnis kaip 15 mekv/kg bendro cukraus kiekio,

– sieros dioksido kiekis ne didesnis kaip 25 mg/kg bendro cukraus kiekio,

– bendrasis katijonų kiekis ne didesnis kaip 8 mekv/kg bendro cukraus kiekio,

– laidumas 20 °C temperatūroje ir esant 25 Brix ne didesnis kaip 120 µS/cm,

– hidroksimetilfurfurolo kiekis ne didesnis kaip 25 mg/kg bendro cukraus kiekio,

– sudėtyje yra mezoinozitolio.

Rektifikuotos koncentruotos vynuogių misos faktinė alkoholio koncentracija neturi būti didesnė kaip 1 tūrio proc.

(15) Vynas iš vytintų vynuogių

Vynas iš vytintų vynuogių – produktas:

a) kuris gaminamas be sodrinimo iš vynuogių, paliktų saulėje arba pavėsyje, kad jos iš dalies išdžiūtų;

b) kurio visuminė alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 16 tūrio proc., o faktinė alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 9 tūrio proc.; ir

c) kurio natūrali alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 16 tūrio proc. (arba 272 gramai cukraus litre).

(16) Vynas iš pernokusių vynuogių

Vynas iš pernokusių vynuogių – produktas:

a) gaminamas be sodrinimo;

b) kurio natūrali alkoholio koncentracija yra didesnė kaip 15 tūrio proc.; ir

c) kurio visuminė alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 15 tūrio proc., o faktinė alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 12 tūrio proc.

Valstybės narės šiam produktui gali nustatyti brandinimo trukmę.

(17) Vyno actas

Vyno actas – actas:

a) gaunamas tik vyno actarūgščio rauginimo būdu; ir

b) kurio bendrasis rūgštingumas, išreikštas acto rūgštimi, yra ne mažesnis kaip 60 g/l.

III DALIS. PIENAS IR PIENO PRODUKTAI

1. Terminas „pienas“ reiškia tik per vieną ar kelis melžimus išskirtą normalų pieno liaukų sekretą, į kurį nieko nepridėta ar iš kurio nieko nepašalinta.

Tačiau terminą „pienas“ galima vartoti:

a) apibūdinant pieną, kuris buvo apdorotas nekeičiant jo sudėties, ar pieną, kurio riebumas standartizuotas pagal šio priedo IV dalį;

b) kartu su vienu ar keliais žodžiais, apibūdinant pieno tipą, klasę, kilmę ir (arba) numatomą tokio pieno paskirtį, arba aprašant taikytą fizinio pieno apdorojimo būdą ar pieno sudėties pokyčius, atsiradusius tik dėl pieno papildymo natūralios kilmės pieno sudedamosioms dalimis ir (arba) dėl jų pašalinimo.

2. Šioje dalyje „pieno produktai“ – tik iš pieno pagaminti produktai, kuriuos gaminant gali būti pridedama papildomų, jų gamybai būtinų medžiagų, jei šios medžiagos nenaudojamos visoms pieno sudedamosioms dalims ar jų daliai pakeisti.

Išimtinė toliau nurodytų pavadinimų vartojimo teisė suteikiama tik pieno produktams pavadinti:

a) šie pavadinimai vartojami visais prekybos etapais:

i) išrūgos,

ii) grietinėlė,

iii) sviestas,

iv) pasukos,

v) lydytas sviestas,

vi) kazeinai,

vii) bevandeniai pieno riebalai,

viii) sūris,

ix) jogurtas,

x) kefyras,

xi) kumysas,

xii) *viili/fil*,

xiii) grietinė,

xiv) *fil*;

b) Direktyvos 2000/13/EB 5 straipsnyje apibrėžti pavadinimai, šiuo metu naudojami pieno produktams apibūdinti.

3. Terminas „pienas“ ir pieno produktams apibūdinti skirti pavadinimai gali būti vartojami kartu su vienu ar keliais žodžiais, kuriais vadinami sudėtiniai produktai, kurių nė viena sudedamoji dalis nėra ir negali būti pieno sudedamųjų dalių pakaitalas ir kuriuose pienas arba pieno produktas kiekybės arba produktui būdingų savybių požiūriu sudaro pagrindinę dalį.

4. Jeigu tai nėra karvės pienas, turi būti nurodyta pieno ir pieno produktų, kuriuos nustato Komisija, kilmė.

5. Šios dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodyti pavadinimai gali būti vartojami tik tuose punktuose nurodytiems produktams.

Tačiau ši nuostata netaikoma apibūdinant produktus, kurių tikslus pobūdis žinomas dėl jų tradicinio vartojimo ir (arba), kai pavadinimais aiškiai apibūdinama būdinga produkto savybė.

6. Kitų nei šios dalies 1, 2 ir 3 punktuose aprašytų produktų etiketėse, prekybos dokumentuose, reklaminėje medžiagoje arba bet kokio pobūdžio reklamoje, apibrėžtoje Tarybos direktyvos 2006/114/EB*** 2 straipsnyje arba bet kokio pobūdžio pateikime negali būti tvirtinama, duodama suprasti arba užsimenama, kad produktas yra pieno produktas.

Tačiau apibūdinant produktus, kurių sudėtyje yra pieno arba pieno produktų, pavadinimą „pienas“ ar šios dalies 2 punkto antroje pastraipoje nurodytus pavadinimus galima naudoti tik pagrindinėms žaliavoms apibūdinti ir sudedamosioms dalims pagal Direktyvą 2000/13/EB išvardyti.

IV DALIS. ŽMONĖMS VARTOTI SKIRTAS PIENAS , KURIO KN KODAS YRA 0401

I. Apibrėžtys

Šioje dalyje:

a) pienas – iš vienos ar kelių karvių primelžta produkcija;

b) geriamasis pienas – III punkte nurodyti produktai, skirti tiekti vartotojams be tolesnio apdorojimo;

c) riebumas –pieno riebalų dalių masės ir šimto pieno dalių masės santykis;

d) baltymai – pieno baltymų dalių masės ir šimto pieno dalių masės santykis (gaunamas visą azoto kiekį piene, išreikštą masės procentais, dauginant iš 6,38).

II. Tiekimas arba pardavimas galutiniams vartotojams

(1) Tiekti arba parduoti be apdorojimo galutiniam vartotojui tiesiogiai arba per restoranus, ligonines, valgyklas ar kitas panašias viešojo maitinimo įstaigas galima tik geriamajam pienui nustatytus reikalavimus atitinkantį pieną.

(2) Tiems produktams taikomi šios dalies III punkte pateikti prekiniai pavadinimai. Šie pavadinimai naudojami tik tame punkte išvardytiems produktams apibūdinti, nepažeidžiant jų naudojimo sudėtiniuose pavadinimuose.

(3) Valstybės narės priima vartotojams apie atitinkamų produktų pobūdį ir sudėtį informuoti skirtas priemones, kai nepateikus tokios informacijos galėtų kilti painiava.

III. Geriamasis pienas

1. Geriamuoju pienu laikomi šie produktai:

a) žalias pienas – pienas, kuris nebuvo kaitinamas aukštesnėje nei 40°C temperatūroje arba apdorojamas lygiaverčio poveikio metodu;

b) nenugriebtas pienas – termiškai apdorotas pienas, kuris pagal riebumą atitinka vieną iš šių reikalavimų:

i) normalizuotas nenugriebtas pienas – ne mažesnio kaip 3,50 % (m/m) riebumo pienas. Tačiau valstybės narės gali nustatyti papildomą nenugriebto pieno, kurio riebumas 4,00 % (m/m) ar didesnis, kategoriją;

ii) nenormalizuotas nenugriebtas pienas – pienas, kurio riebumas nuo melžimo nebuvo pakeistas nei pridedant pieno riebalų ar juos pašalinant, nei maišant su pienu, kurio natūralus riebumas buvo pakeistas. Tačiau riebumas neturi būti mažesnis kaip 3,50 % (m/m);

c) pusriebis pienas – termiškai apdorotas pienas, kurio riebumas sumažintas iki ne mažiau kaip 1,50 % (m/m), bet iki ne daugiau kaip 1,80 % (m/m);

d) nugriebtas pienas – termiškai apdorotas pienas, kurio riebumas sumažintas iki ne daugiau kaip 0,50 % (m/m).

Termiškai apdorotas pienas, kurio riebumas neatitinka pirmos pastraipos b, c ir d punktuose nustatytų reikalavimų, laikomas geriamuoju, jei riebumas aiškiai nurodytas dešimtųjų tikslumu ir lengvai įskaitomas, ant pakuotės nurodant „… % riebumo“. Toks pienas nevadinamas nenugriebtu pienu, pusriebiu pienu ar nugriebtu pienu.

2. Nepažeidžiant 1 punkto b papunkčio ii papunkčio, leidžiami tik šie pakeitimai:

a) kad būtų išlaikytas geriamajam pienui nustatytas pieno riebumas, leidžiama koreguoti natūralų pieno riebumą pašalinant grietinėlę ar pridedant jos, arba pridedant nenugriebto, pusriebio ar nugriebto pieno;

b) pieno papildymas pieno baltymais, mineralinėmis druskomis ar vitaminais;

c) laktozės kiekio sumažinimas, ją paverčiant gliukoze ir galaktoze.

Pieno sudėties keitimas, nurodytas b ir c punktuose, leidžiamas tik tuo atveju, jei apie tai neištrinamu užrašu, kuris yra nesunkiai pastebimas ir įskaitomas, nurodoma ant produkto pakuotės. Tačiau dėl tokio nurodymo neatleidžiama nuo įsipareigojimų dėl maistingumo nurodymo etiketėse pagal Tarybos direktyvą 90/496/EEB ****. Kai pridedama baltymų, jų kiekis tokiame papildytame piene turi būti 3,8 % (m/m) ar daugiau.

Tačiau valstybės narės gali riboti ar uždrausti keisti pieno sudėtį pagal b ir c punktus.

3. Geriamojo pieno:

a) užšalimo temperatūra turi būti artima vidutinei žalio pieno užšalimo temperatūrai, užregistruotai surinkto geriamojo pieno kilmės vietovėje;

b) 3,5 % (m/m) riebumo pieno masė turi būti ne mažesnė kaip 1028 g/l, esant 20°C temperatūrai, arba lygiavertė kitokio riebumo pieno masei viename litre;

c) 3,5 % (m/m) riebumo piene turi būti ne mažiau kaip 2,9 % (m/m) baltymų arba lygiavertė baltymų koncentracija kitokio riebumo piene.

V DALIS. PAUKŠTIENOS SEKTORIŲ PRODUKTAI

Ši priedo dalis taikoma Sąjungoje verslo ar prekybos pagrindu vykdomai prekybai tam tikrų rūšių ir pateikimo šių toliau išvardytų veislių paukštiena, paukštienos bei paukštienos subproduktų pusgaminiais bei gaminiais:

– *Gallus domesticus* (vištomis ir gaidžiais),

– antimis,

– žąsimis,

– kalakutais,

– perlinėmis vištomis (patarškomis).

Šios nuostatos taip pat taikomos vištienai, užpiltai sūrymu, kurios KN kodas yra 0210 99 39.

I. Apibrėžtys

(1) paukštiena – žmonėms vartoti tinkama paukštiena, ne apdorota jokiais kitais būdais, išskyrus šaldymą;

(2) šviežia paukštiena – ne žemesnėje kaip –2 °C ir ne aukštesnėje kaip +4 °C temperatūroje laikoma paukštiena, kuri nebuvo šaldant sustingdyta. Tačiau valstybės narės gali nustatyti šiek tiek kitokius temperatūros reikalavimus, taikomus minimalios trukmės laikotarpiu, kurio reikia šviežiai paukštienai išpjaustyti ir sutvarkyti mažmeninės prekybos parduotuvėse arba šalia prekybos vietų esančiose patalpose, kuriose paukštiena išpjaustoma ir tvarkoma tam, kad būtų ten pat tiesiogiai parduodama vartotojui;

(3) užšaldyta paukštiena – paukštiena, kuri turi būti užšaldyta kuo greičiau, laikantis įprastos skerdimo tvarkos, ir kuri turi būti visuomet laikoma ne aukštesnėje kaip – 12 °C temperatūroje.

(4) greitai užšaldyta paukštiena – paukštiena, kuri turi būti laikoma ne aukštesnėje kaip –18 °C temperatūroje su leistinais nuokrypiais, numatytais Tarybos direktyvoje 89/108/EEB*****.

(5) paukštienos pusgaminis – paukštiena, įskaitant smulkintą paukštieną, į kurią pridėta maisto produktų, prieskonių arba priedų, arba kurios vidinė raumenų skaidulų struktūra dėl apdorojimo nėra pakitusi;

(6) šviežios paukštienos pusgaminis– paukštienos pusgaminis, pagamintas iš šviežios paukštienos.

Tačiau valstybės narės gali nustatyti šiek tiek kitokius temperatūros reikalavimus, taikomus reikiamu minimalios trukmės laikotarpiu ir tik tiek, kiek to reikia siekiant sudaryti geresnes sąlygas išpjaustyti ir tvarkyti paukštieną fabrike gaminant šviežios paukštienos pusgaminius;

(7) paukštienos gaminys – Reglamento (EB) Nr. 853/2004****** I priedo 7.1 punkte apibrėžtas mėsos gaminys, pagamintas iš paukštienos.

VI DALIS. TEPIEJI RIEBALAI

112f straipsnyje nurodyti produktai negali būti neperdirbti tiekiami arba pristatomi galutiniam vartotojui tiesiogiai arba per restoranus, ligonines, valgyklas ar panašias įstaigas, jeigu jie neatitinka priede nustatytų reikalavimų.

Šių produktų prekiniai pavadinimai yra šioje dalyje nurodyti prekiniai pavadinimai.

Išimtinė toliau pateikiamų prekinių pavadinimų vartojimo teisė suteikiama pavadinti tik produktams, kurių KN kodai nurodyti toliau ir kuriuose yra bent 10 % ir mažiau kaip 90 % jų masės riebalų:

a) pieno riebalams, kurių KN kodai yra 0405 ir ex2106;

b) riebalams, kurių KN kodas yra ex1517;

c) riebalams, kurių sudėtyje yra augalinių ir (arba) gyvūninių produktų ir kurių KN kodai yra ex 1517 ir ex 2106.

Riebalų kiekis, išskyrus druską, turi būti ne mažesnis kaip du trečdaliai sausosios medžiagos.

Tačiau šie prekiniai pavadinimai taikomi tik produktams, kurie išlieka kieti 20 °C temperatūroje ir kurie yra tinkami tepti.

Šie pavadinimai netaikomi:

a) produktams, kurių tikslus pobūdis žinomas dėl jų tradicinio vartojimo ir (arba), kai pavadinimais aiškiai apibūdinama būdinga produkto savybė;

b) koncentruotiems produktams (sviestui, margarinui, mišiniams), kurių riebumas yra 90 % ar daugiau.

Riebalų grupė Apibrėžtys	Prekinis pavadinimas	Produktų kategorijos Papildomas kategorijos aprašymas, nurodant riebumą masės procentais
A. Pieno riebalai Vienalytės, lengvai formuojamos, dažniausiai vandens riebaluose tipo emulsijos pavidalo produktai, pagaminti tik iš pieno ir (arba) tam tikrų pieno produktų, kurių pagrindinė vertingoji sudedamoji dalis yra riebalai. Tačiau kitų jų gamybai reikalingų medžiagų taip pat gali būti pridedama tuo atveju, jei šios medžiagos nenaudojamos siekiant visiškai arba iš dalies pakeisti bet kurias pieno sudedamąsias dalis.	1. Sviestas 2.Trijų ketvirčių riebumo sviestas (*) 3. Pusriebis sviestas (**) 4. X % riebumo tepieji pieno riebalai	Produktas, kuriame pieno riebalų yra ne mažiau kaip 80 %, bet mažiau kaip 90 %, didžiausias drėgmės kiekis 16 %, o didžiausias sausųjų neriebalinių pieno medžiagų kiekis 2 %. Produktas, kuriame pieno riebalų yra ne mažiau kaip 60 %, bet ne daugiau kaip 62 %. Produktas, kuriame pieno riebalų yra ne mažiau kaip 39 %, bet ne daugiau kaip 41 %. Produktas, kuriame pieno riebalų yra: - mažiau kaip 39 %, - daugiau kaip 41 %, bet mažiau kaip 60 %, - daugiau kaip 62 %, bet mažiau kaip 80 %.
B. Riebalai Vienalytės, lengvai formuojamos, dažniausiai vandens riebaluose tipo emulsijos pavidalo produktai, kurie pagaminti iš neskystų ir (arba) skystų augalinių ir (arba) gyvūninių žmonėms vartoti tinkamų riebalų ir kurių pieno riebalų kiekis ne didesnis kaip 3 % visų riebalų kiekio.	1. Margarinas 2. Trijų ketvirčių riebumo margarinas (***) 3. Pusriebis margarinas (****) 4. X % riebumo tepieji riebalai	Iš augalinių ir (arba) gyvūninių riebalų pagamintas produktas, kurio riebumas ne mažesnis kaip 80 %, bet ne didesnis kaip 90 %. Iš augalinių ir (arba) gyvūninių riebalų pagamintas produktas, kurio riebumas ne mažesnis kaip 60 %, bet ne didesnis kaip 62 %. Iš augalinių ir (arba) gyvūninių riebalų pagamintas produktas, kurio riebumas ne mažesnis kaip 39 %, bet ne didesnis kaip 41 %. Iš augalinių ir (arba) gyvūninių riebalų pagamintas produktas, kurio riebumas: - mažesnis kaip 39 %, - didesnis kaip 41 %, bet mažesnis kaip 60 %, - didesnis kaip 62 %, bet mažesnis kaip 80 %.

Riebalų grupė	Prekinis pavadinimas	Produktų kategorijos
Apibrėžtys		Papildomas kategorijos aprašymas, nurodant riebumą masės procentais
C. Riebalai, kurių sudėtyje yra augalinių ir (arba) gyvūninių produktų Vienalytės, lengvai formuojamos, dažniausiai vandens riebaluose tipo emulsijos pavidalo produktai, kurie pagaminti iš neskystų ir (arba) skystų augalinių ir (arba) gyvūninių žmonėms vartoti tinkamų riebalų ir kurių pieno riebalų kiekis sudaro 10–80 % visų riebalų kiekio.	1. Riebalų mišinys 2. Trijų ketvirčių riebumo mišinys (*****) 3. Pusriebis mišinys (******) 4. X % riebumo tepiųjų riebalų mišinys	Iš augalinių ir (arba) gyvūninių riebalų mišinio pagamintas produktas, kurio riebumas ne mažesnis kaip 80 %, bet mažesnis kaip 90 %. Iš augalinių ir (arba) gyvūninių riebalų mišinio pagamintas produktas, kurio riebumas yra ne mažesnis kaip 60 %, bet ne didesnis kaip 62 %. Iš augalinių ir (arba) gyvūninių riebalų mišinio pagamintas produktas, kurio riebumas yra ne mažesnis kaip 39 %, bet ne didesnis kaip 41 %. Iš augalinių ir (arba) gyvūninių riebalų mišinio pagamintas produktas, kurio riebumas yra: - mažesnis kaip 39 %, - didesnis kaip 41 %, bet mažesnis kaip 60 %, - didesnis kaip 62 %, bet mažesnis kaip 80 %.

(*) Atitinka „smør 60“ danų kalba.
(**) Atitinka „smør 40“ danų kalba.
(***) Atitinka „margarine 60“ danų kalba.
(****) Atitinka „margarine 40“ danų kalba.
(*****) Atitinka „blandingsprodukt 60“ danų kalba.
(******) Atitinka „blandingsprodukt 40“ danų kalba.

Pastaba. Šioje dalyje išvardytų produktų pieno riebalų sudedamąją dalį galima keisti tiktai fiziniais procesais.

VII DALIS. ALYVUOGIŲ ALIEJAUS IR ALYVUOGIŲ IŠSPAUDŲ ALIEJAUS APRAŠAI IR APIBRĖŽTYS

Šioje dalyje nurodytus alyvuogių aliejaus ir alyvuogių išspaudų aliejaus aprašus ir apibrėžtis privaloma naudoti prekiaujant šiais produktais Bendrijoje ir, kiek tai suderinama su tarptautinėmis privalomomis taisyklėmis, prekiaujant su trečiosiomis šalimis.

Mažmeniniu būdu galima prekiauti tik šios dalies 1 punkto a bei b papunkčiuose ir 3 bei 6 punktuose nurodytu aliejumi.

(1) Grynas alyvuogių aliejus

Aliejus, gautas iš alyvmedžio vaisių vien tik mechaniniu ar kitokiu fiziniu būdu tokiomis sąlygomis, dėl kurių neatsiranda aliejaus pakitimų, taip pat neapdorotas jokiais kitais būdais, išskyrus plovimą, dekantavimą, centrifugavimą ar filtravimą, išskyrus aliejų, gautą naudojant cheminiu ar biocheminiu poveikiu pasižyminčius tirpiklius ar priedus arba peresterinimo būdu gautą aliejų ir jo mišinius su kitų rūšių aliejumi.

Grynas alyvuogių aliejus klasifikuojamas ir aprašomas tik taip:

a) Ypač grynas alyvuogių aliejus

Grynas alyvuogių aliejus, kuriame laisvųjų riebalų rūgščių kiekis, išreikštas oleino rūgštimi, yra ne didesnis kaip 0,8 g/100 g, o kitos savybės atitinka nustatytąsias šiai kategorijai.

b) Grynas alyvuogių aliejus

Grynas alyvuogių aliejus, kuriame laisvųjų riebalų rūgščių kiekis, išreikštas oleino rūgštimi, yra ne didesnis kaip 2 g/100 g, o kitos savybės atitinka nustatytąsias šiai kategorijai.

c) Paprastasis alyvuogių aliejus

Grynas alyvuogių aliejus, kuriame laisvųjų riebalų rūgščių kiekis, išreikštas oleino rūgštimi, yra didesnis kaip 2 g/100 g, ir (arba) kitos savybės atitinka nustatytąsias šiai kategorijai.

(2) Rafinuotas alyvuogių aliejus

Rafinuojant gryną alyvuogių aliejų gaunamas alyvuogių aliejus, kuriame laisvųjų riebalų rūgščių kiekis, išreikštas oleino rūgštimi, yra ne didesnis kaip 0,3 g/100 g, o kitos savybės atitinka nustatytąsias šiai kategorijai.

(3) Maišytas alyvuogių aliejus – sudarytas iš rafinuoto alyvuogių aliejaus ir gryno alyvuogių aliejaus

Maišant rafinuotą ir gryną alyvuogių aliejų, išskyrus paprastąjį alyvuogių aliejų, gaunamas alyvuogių aliejus, kuriame laisvųjų riebalų rūgščių kiekis, išreikštas oleino rūgštimi, yra ne didesnis kaip 1 g/100 g, o kitos savybės atitinka nustatytąsias šiai kategorijai.

(4) Alyvuogių išspaudų aliejus

Aliejus, gautas iš alyvuogių išspaudų, apdorojant tirpikliais ar fizinėmis priemonėmis, arba paprastąjį alyvuogių aliejų atitinkantis aliejus, išskyrus tam tikras nustatytas savybes, išskyrus peresterinant gautą aliejų ir mišinius su kitų rūšių aliejumi, o kitos savybės atitinka nustatytąsias šiai kategorijai.

(5) Rafinuotas alyvuogių išspaudų aliejus

Rafinuojant alyvuogių išspaudų aliejų gautas aliejus, kuriame laisvųjų riebalų rūgščių kiekis, išreikštas oleino rūgštimi, yra ne didesnis kaip 0,3 g/100 g, o kitos savybės atitinka nustatytąsias šiai kategorijai.

(6) Maišytas alyvuogių išspaudų aliejus

Aliejus, gautas sumaišius rafinuotą alyvuogių išspaudų aliejų ir gryną alyvuogių aliejų, išskyrus paprastąjį alyvuogių aliejų; jo laisvųjų riebalų rūgščių kiekis, išreikštas oleino rūgštimi, yra ne didesnis kaip 1 g/100 g, o kitos savybės atitinka nustatytąsias šiai kategorijai.

XIIa priedo II dalies priedėlis

Vynuogių auginimo zonos

Vynuogių auginimo zonos yra šios:

(1) A vynuogių auginimo zonai priklauso:

a) Vokietijoje: vynmedžiais apsodinti plotai, išskyrus tuos, kurie įtraukti į 2 punkto a papunktį;

b) Liuksemburge: Liuksemburgo vynuogių auginimo regionas;

c) Belgijoje, Danijoje, Airijoje, Nyderlanduose, Lenkijoje, Švedijoje ir Jungtinėje Karalystėje: šių šalių vynuogių auginimo plotai;

d) Čekijoje: Bohemijos vynuogių auginimo regionas.

(2) B vynuogių auginimo zonai priklauso:

a) Vokietijoje: vynmedžiais apsodinti plotai konkrečiame Badeno regione;

b) Prancūzijoje: vynmedžiais apsodinti plotai šiame priede nenurodytuose departamentuose ir šiuose departamentuose:

– Elzase: Žemutinis Reinas, Aukštutinis Reinas,

– Lotaringijoje: Mertas ir Mozelis, Mezas, Mozelis, Vogėzai,

– Šampanėje: Ena, Obas, Marna, Aukštutinė Marna, Sena ir Marna,

– Juroje: Enas, Du, Jura, Aukštutinė Sona,

– Savojoje : Savoja, Aukštutinė Savoja, Izeras (Šaparejano komuna),

– Luaros slėnyje: Šeras, De Sevras, Endras, Endras ir Luara, Luaras ir Šeras, Atlanto Luara, Luarė, Menas ir Luara, Sartas, Vandėja, Vjenas ir Njevro departamento Kono prie Luaros apylinkėje vynmedžiais apsodinti plotai;

c) Austrijoje: Austrijos vynuogių auginimo plotas;

d) Čekijoje: Moravos vynuogių auginimo regionas ir į 1 punkto d papunktį neįtraukti vynmedžiais apsodinti plotai;

e) Slovakijoje: vynmedžiais apsodinti plotai šiuose regionuose: *Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť a Východoslovenská vinohradnícka oblasť* ir į 3 punkto f papunktį neįtraukti vynuogių auginimo plotai;

f) Slovėnijoje: vynmedžiais apsodinti plotai šiuose regionuose:

– Podravjės regione: Štajerska, Prekmurjė,

– Posavjės regione: Bizeljsko Sremičius, Dolenska bei Bela Kraina ir vynmedžiais apsodinti plotai į 4 punkto d papunktį neįtrauktuose regionuose;

g) Rumunijoje: Transilvanijos plynaukštės vietovėje.

(3) C I vynuogių auginimo zonai priklauso:

a) Prancūzijoje: vynmedžiais apsodinti plotai:

– šiuose departamentuose: Aljė, Aukštutinio Provanso Alpės, Aukštutinės Alpės, Pajūrio Alpės, Arježas, Averonas, Kantalis, Šaranta, Pajūrio Šaranta, Korezas, Kot d'Oras, Dordonė, Aukštutinė Garona, Žeras, Žironda, Izeras (išskyrus Šaparejano komuną), Landai, Luara, Aukštutinė Luara, Lo, Lo ir Garona, Lozeras, Njevras (išskyrus Kono prie Luaros apylinkę), Piui de Domas, Atlanto Pirėnai, Aukštutiniai Pirėnai, Rona, Sona ir Luara, Tarnas, Tarnas ir Garona, Aukštutinis Vjenas, Jonas,

– Dromo departamento Valanso ir Di apylinkėse (išskyrus Djelefi, Lorjolio, Marsano ir Montelimaro kantonus),

– Ardešo departamento Turnono apylinkės Antrego, Biurzė, Kukurono, Monpeza prie Bozono, Privos, Sent Etjeno de Liudgarės, Sen Pjervilio, Valgoržo ir La Vulto prie Ronos kantonuose;

b) Italijoje: vynmedžiais apsodinti plotai Aostos slėnio regione ir Sondrijaus, Bolcano, Trento ir Beluno provincijose;

c) Ispanijoje: vynmedžiais apsodinti plotai A Korunjos, Astūrijos, Kantabrijos, Gipuskoa ir Biskajos provincijose;

d) Portugalijoje: vynmedžiais apsodinti plotai Šiaurės regiono dalyje, kuri atitinka nustatytą vyno vietovę „Vinho Verde“, taip pat „Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Vedras“ (išskyrus „Freguesias da Carvoeira e Dois Portos“), priklausančias „Região viticola da Extremadura“;

e) Vengrijoje: visi vynmedžiais apsodinti plotai;

f) Slovakijoje: vynmedžiais apsodinti plotai *Tokajská vinohradnícka oblast*;

g) Rumunijoje: į 2 punkto g papunktį ar 4 punkto f papunktį neįtraukti vynmedžiais apsodinti plotai.

(4) C II vynuogių auginimo zonai priklauso:

a) Prancūzijoje: vynmedžiais apsodinti plotai:

– šiuose departamentuose: Odas, Ronos delta, Garas, Hero, Rytų Pirėnai (išskyrus Oleto ir Arlio prie Tešo kantonus), Vokliūzas,

– Varo departamento dalyje, kuri pietuose ribojasi su Evenoso, Le Bosė, Soljeso Tuka, Kiuero, Piužė Viliso, Kolobrijero, La Gard Frenė, Plan de la Turo ir Sent Maksimos komunų šiaurine riba,

– Njono apylinkėje ir Dromo departamento Lorjolio prie Dromo kantone,

– tose Ardešo departamento dalyse, kurios neišvardytos 3 punkto a papunktyje;

b) Italijoje: vynmedžiais apsodinti plotai šiuose regionuose: Abrucai, Kampanija, Emilija-Romanija, Friulis-Venecija Džulija, Lacijus, Ligūrija, Lombardija (išskyrus Sondrijaus provinciją), Maršas, Molizė, Pjemontas, Toskana, Umbrija, Venetas (išskyrus Beluno provinciją), įskaitant salas, kurios priklauso šiems regionams, pavyzdžiui, Elba ir kitos Toskanos salyno salos, Ponto salos, Kapris ir Iskija;

c) Ispanijoje: vynmedžiais apsodinti plotai šiose provincijose:

– Lugas, Orensė, Pontevedra,

– Avila (išskyrus komunas, kurios atitinka Sebreroso provincijos „comarca“ pavadintą vyną), Burgosas, Leonas, Palensija, Salamanka, Segovija, Sorija, Valjadolidas, Samora,

– La Riocha,

– Alava,

– Navara,

– Hueska,

– Barselona, Cherona, Lerida;

– Saragosos provincijos dalyje, kuri yra į šiaurę nuo Ebro upės,

– Taragonos provincijos komunose, kurios įtrauktos į Penedés kilmės vietos nuorodą,

– Taragonos provincijos dalyje, kuri atitinka Konkos de Barberos „comarca“ pavadintą vyną;

d) Slovėnijoje: vynmedžiais apsodinti plotai šiuose regionuose: Brda arba Goriška Brda, Vipavos slėnis arba Vipava, Kras ir Slovenska Istra;

e) Bulgarijoje: vynmedžiais apsodinti plotai šiuose regionuose: Dunojaus lyguma (*Дунавска равнина*), Juodosios jūros rajonas (*Черноморски* район), Rožių slėnis (*Розова долина*);

f) Rumunijoje: vynmedžiais apsodinti plotai šiuose regionuose:

Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului ir Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării, Pietų vyno regionas, įskaitant smėlynus ir kitus regionus, kuriuose yra palankios sąlygos.

(5) C III a vynuogių auginimo zonai priklauso:

a) Graikijoje: vynmedžiais apsodinti plotai šiuose nomuose: Florina, Imatija, Kilkidė, Grevena, Larisa, Janina, Leukadė, Achaja, Mesenė, Arkadija, Korintija, Heraklionas, Chanija, Retimnas, Samas, Lasitis ir Tyros sala;

b) Kipre vynmedžiais apsodinti plotai, esantys aukščiau nei 600 metrų virš jūros lygio;

c) Bulgarijoje: į 4 punkto e papunktį neįtraukti vynmedžiais apsodinti plotai.

(6) C III b vynuogių auginimo zonai priklauso:

a) Prancūzijoje: vynmedžiais apsodinti plotai:

– Korsikos departamentuose,

– Varo departamento dalyje, esančioje tarp jūros ir Evenoso, Le Bosė, Soljeso Tuka, Kiuero, Piužė Viliso, Kolobrijero, La Gard Frenė, Plan de la Turo ir Sent Maksimos komunų (kurios pačios yra įtrauktos) ribos,

– Rytų Pirėnų departamento Oleto ir Arlio prie Tešo kantonuose;

b) Italijoje: vynmedžiais apsodinti plotai šiuose regionuose: Kalabrija, Bazilikata, Apulija, Sardinija ir Sicilija, įskaitant salas, priklausančias šiems regionams, pvz., Pantelerija ir Lipario, Egadų ir Pelagų salos;

c) Graikijoje: į 5 punkto a papunktį neįtraukti vynmedžiais apsodinti plotai;

d) Ispanijoje: į 3 punkto c papunktį ar 4 punkto c papunktį neįtraukti vynmedžiais apsodinti plotai;

e) Portugalijoje: į 3 punkto d papunktį neįtraukti vynmedžiais apsodinti plotai;

f) Kipre: vynmedžiais apsodinti plotai, esantys ne aukščiau nei 600 metrų virš jūros lygio;

g) Maltoje: vynmedžiais apsodinti plotai.

Teritorijų, kurias apima šiame priede nurodyti administraciniai vienetai, ribos nustatomos pagal 1981 m. gruodžio 15 d. galiojusias nacionalines nuostatas, Ispanijoje – pagal 1986 m. kovo 1 d. galiojusias nacionalines nuostatas, o Portugalijoje – pagal 1998 m. kovo 1d. galiojusias nacionalines nuostatas.“

XIIb priedas
112b straipsnio 3 dalyje nurodytos tarptautinės organizacijos

– Codex Alimentarius

– Jungtinių Tautų Europos ekonominė komisija.

XIIc priedas

I dalis

SODRINIMAS, RŪGŠTINIMAS IR RŪGŠTINGUMO MAŽINIMAS TAM TIKROSE VYNUOGIŲ AUGINIMO ZONOSE

A. Sodrinimo ribos

1. Atsižvelgiant į klimato sąlygas tam tikrose Sąjungos vynuogių auginimo zonose, nurodytose XIIa priedo II dalies priedėlyje, atitinkamos valstybės narės gali leisti padidinti šviežių vynuogių, vynuogių misos, rauginamos vynuogių misos, jauno rauginamo vyno ir vyno, kuris gaunamas iš vyninių vynuogių veislių, klasifikuojamų pagal 112i straipsnį, natūralią alkoholio koncentraciją tūrio procentais.

2 Natūrali alkoholio koncentracija tūrio procentais didinama taikant B skirsnyje nurodytus vynininkystės metodus ir neviršija šių ribų:

a) XIIa priedo II dalies priedėlyje nurodytoje A vynuogių auginimo zonoje – 3 tūrio proc.;

b) XIIa priedo II dalies priedėlyje nurodytoje B vynuogių auginimo zonoje – 2 tūrio proc.;

c) XIIa priedo II dalies priedėlyje nurodytoje C vynuogių auginimo zonoje – 1,5 tūrio proc.

3 Ypač nepalankių klimato sąlygų metais valstybės narės gali prašyti 2 punkte nurodytą (-as) ribą (-as) padidinti 0,5 %. Reaguodama į tokį prašymą Komisija pagal 112o straipsnio d punkte nurodytus įgaliojimus kuo greičiau priima įgyvendinimo aktą. Komisija siekia priimti sprendimą per keturias savaites nuo prašymo pateikimo dienos.

B. Sodrinimo procedūros

1. Didinti natūralią alkoholio koncentraciją tūrio procentais, kaip numatyta A skirsnyje, galima tik:

a) šviežių vynuogių, rauginamos vynuogių misos ir jauno rauginamo vyno – pridedant sacharozės, koncentruotos vynuogių misos arba rektifikuotos koncentruotos vynuogių misos;

b) vynuogių misos – pridedant sacharozės, koncentruotos vynuogių misos arba rektifikuotos koncentruotos vynuogių misos, ar dalinio koncentravimo, įskaitant atvirkštinį osmosą, būdu;

c) vyno – iš dalies koncentruojant šaldymu.

2. 1 punkte nurodytos procedūros netaikomos kartu, jeigu vynas arba vynuogių misa sodrinami koncentruota vynuogių misa arba rektifikuota koncentruota vynuogių misa ir jeigu mokama parama pagal 103y straipsnį.

3. Pridėti sacharozės, kaip numatyta 1 punkto a ir b papunkčiuose, galima tik dedant sauso cukraus ir tik šiuose plotuose:

a) XIIa priedo II dalies priedėlyje nurodytoje A vynuogių auginimo zonoje,

b) XIIa priedo II dalies priedėlyje nurodytoje B vynuogių auginimo zonoje,

c) XIIa priedo II dalies priedėlyje nurodytoje C vynuogių auginimo zonoje,

išskyrus vynuogynus Italijoje, Graikijoje, Ispanijoje, Portugalijoje, Kipre ir vynuogynus, esančius Prancūzijos departamentuose, priklausančiuose šių apeliacinių teismų jurisdikcijai:

– Provanso Ekso,

– Nimo,

– Monpeljė,

– Tulūzos,

– Aženo,

– Po,

– Bordo,

– Bastjos.

Tačiau nacionalinės valdžios institucijos išimties tvarka minėtuose Prancūzijos departamentuose gali leisti sodrinimą dedant sauso cukraus. Prancūzija nedelsdama apie tokius leidimus praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

4. Pridėjus koncentruotos vynuogių misos arba rektifikuotos koncentruotos vynuogių misos, pradinis šviežių traiškytų vynuogių, vynuogių misos, rauginamos vynuogių misos arba jauno rauginamo vyno tūris neturi padidėti daugiau kaip 11 % XIIa priedo II dalies priedėlyje nurodytoje A vynuogių auginimo zonoje, 8 % – B vynuogių auginimo zonoje ir 6,5 % – C vynuogių auginimo zonoje.

5. Koncentruojant vynuogių misą ar vyną, kuriems taikytos 1 punkte nurodytos procedūros:

a) pradinis šių produktų tūris nesumažėja daugiau kaip 20 %;

b) neatsižvelgiant į A skirsnio 2 punkto c papunktį, natūrali šių produktų alkoholio koncentracija nepadidėja daugiau kaip 2 tūrio proc.

6. Taikant 1 ir 5 punktuose nurodytas procedūras, šviežių vynuogių, vynuogių misos, rauginamos vynuogių misos, jauno rauginamo vyno ar vyno visuminė alkoholio koncentracija nepadidinama iki:

a) XIIa priedo II dalies priedėlyje nurodytoje A vynuogių auginimo zonoje – daugiau kaip 11,5 tūrio proc.;

b) XIIa priedo II dalies priedėlyje nurodytoje B vynuogių auginimo zonoje – daugiau kaip 12 tūrio proc.;

c) XIIa priedo II dalies priedėlyje nurodytoje C I vynuogių auginimo zonoje – daugiau kaip 12,5 tūrio proc.;

d) XIIa priedo II dalies priedėlyje nurodytoje C II vynuogių auginimo zonoje – daugiau kaip 13 tūrio proc.; ir

e) XIIa priedo II dalies priedėlyje nurodytoje C III vynuogių auginimo zonoje – daugiau kaip 13,5 tūrio proc.

7. Nukrypdamos nuo 6 punkto, valstybės narės gali

a) raudonojo vyno atveju 6 punkte nurodytų produktų visuminės alkoholio koncentracijos viršutinę ribą padidinti iki 12 tūrio proc. XIIa priedo II dalies priedėlyje nurodytoje A vynuogių auginimo zonoje ir iki 12,5 tūrio proc. B vynuogių auginimo zonoje.

b) gaminant vynus, kuriems suteikta kilmės vietos nuoroda, visuminę 6 punkte nurodytų produktų alkoholio koncentraciją padidinti iki ribos, kurią turi nustatyti valstybės narės.

C. Rūgštinimas ir rūgštingumo mažinimas

1. Šviežioms vynuogėms, vynuogių misai, rauginamai vynuogių misai, jaunam rauginamam vynui ir vynui galima taikyti:

a) rūgštingumo mažinimą XIIa priedo II dalies priedėlyje nurodytose A, B ir C I vynuogių auginimo zonose;

b) rūgštinimą ir rūgštingumo mažinimą XIIa priedo II dalies priedėlyje nurodytose C I, C II ir C III a vynuogių auginimo zonose, nepažeidžiant šio skirsnio 7 punkto; arba

c) rūgštinimą XIIa priedo II dalies priedėlyje nurodytoje C III b vynuogių auginimo zonoje.

2. 1 punkte nurodytus produktus, išskyrus vyną, rūgštinti galima tik iki 1,50 g/l, išreiškiant vyno rūgštimi, arba iki 20 mekv/l.

3. Vynus galima rūgštinti tik iki 2,50 g/l, išreiškiant vyno rūgštimi, arba iki 33,3 mekv/l.

4. Vynų rūgštingumą galima sumažinti tik iki 1 g/l, išreiškiant vyno rūgštimi, arba iki 13,3 mekv/l.

5. Koncentruoti skirtos vynuogių misos rūgštingumas gali būti iš dalies sumažintas.

6. Neatsižvelgdamos į 1 punktą, labai nepalankių klimato sąlygų metais valstybės narės gali leisti rūgštinti 1 punkte nurodytus produktus XIIa priedo II dalies priedėlyje nurodytose A ir B vynuogių auginimo zonose šio skirsnio 2 ir 3 punktuose nurodytomis sąlygomis.

7. To paties produkto rūgštinimas ir sodrinimas, išskyrus tuos atvejus, kai taikomos nukrypti leidžiančios nuostatos, kurias Komisija turi nustatyti deleguotaisiais aktais pagal 112e straipsnio 1 dalį, ir jo rūgštinimas bei rūgštingumo mažinimas negali būti atliekami kartu.

D. Procedūros

1. B ir C skirsniuose nurodytos procedūros, išskyrus vynų rūgštinimą ir rūgštingumo mažinimą, leidžiamos tik tuo atveju, jei, laikantis sąlygų, kurias Komisija turi nustatyti deleguotaisiais aktais pagal 112e straipsnio 1 dalį, jos atliekamos tuomet, kai šviežios vynuogės, vynuogių misa, rauginama vynuogių misa arba jaunas rauginamas vynas virsta 1 straipsnio 1 dalies l punkte nurodytu vynu ar kitu tiesiogiai žmonėms vartoti skirtu gėrimu, išskyrus putojantį vyną arba gazuotą putojantį vyną, vynuogių auginimo zonoje, kurioje buvo nuimtas naudojamų šviežių vynuogių derlius.

2. Vynai koncentruojami vynuogių auginimo zonoje, kurioje buvo nuimtas naudojamų šviežių vynuogių derlius.

3. Vynai rūgštinami ir jų rūgštingumas mažinamas tik vyno gamybos įmonėje ir vynuogių auginimo zonoje, kurioje buvo nuimtas atitinkamo vyno gamybai panaudotų vynuogių derlius.

4. Apie kiekvieną 1, 2 ir 3 punktuose nurodytą procedūrą pranešama kompetentingoms institucijoms. Taip pat pranešama apie koncentruotos vynuogių misos, rektifikuotos koncentruotos vynuogių misos ar sacharozės kiekį, kurį tuo pačiu laiku ir toje pačioje vietoje kaip ir šviežias vynuoges, vynuogių misą, rauginamą vynuogių misą arba neišpilstytą vyną laiko šiuo verslu užsiimantys fiziniai ar juridiniai asmenys ar tokių asmenų grupės, visų pirma gamintojai, išpilstytojai, perdirbėjai ir prekiautojai, kuriuos Komisija turi nustatyti deleguotaisiais aktais pagal 112e straipsnio 1 dalį. Tačiau, užuot pranešus apie šiuos kiekius, juos galima užregistruoti perdirbti įvežamų prekių ir atsargų panaudojimo registre.

5. B ir C skirsniuose nurodytos procedūros nurodomos 185c straipsnyje numatytame lydraštyje, kuris pateikiamas išleidžiant į apyvartą produktus, kuriems taikytos šios procedūros.

6. Šios procedūros, kurioms galioja išskirtinėmis klimato sąlygomis pagrįstos nukrypti leidžiančios nuostatos, netaikomos:

   a) XIIa priedo II dalies priedėlyje nurodytoje C vynuogių auginimo zonoje po sausio 1 d.;

   b) XIIa priedo II dalies priedėlyje nurodytose A ir B vynuogių auginimo zonose po kovo 16 d., ir jie taikomi tik produktams, pagamintiems iš naujausio vynuogių derliaus, surinkto prieš pat minėtas datas.

7. Nepaisant 6 punkto, vynus koncentruoti šaldant, juos rūgštinti ir mažinti jų rūgštingumą galima visus metus.

II dalis

APRIBOJIMAI

A. Bendrosios nuostatos

1. Taikant bet kurį patvirtintą vynininkystės metodą, negalima įmaišyti vandens, nebent tai būtina dėl konkrečių techninių priežasčių.

2. Taikant bet kurį patvirtintą vynininkystės metodą, neleidžiama įmaišyti alkoholio, nebent metodai taikomi siekiant gauti šviežių vynuogių misą, kurios rūgimas sustabdytas įmaišius alkoholio, likerinį vyną, putojantį vyną, distiliuoti skirtą vyną ir pusiau putojantį vyną.

3. Distiliuoti skirtas vynas naudojamas tik distiliavimui.

B. Šviežios vynuogės, vynuogių misa ir vynuogių sultys

1. Šviežių vynuogių misa, kurios rūgimas sustabdytas įmaišius alkoholio, naudojama tik ruošiant produktus, kurių KN kodai nėra 2204 10, 2204 21 ir 2204 29. Šia nuostata nepažeidžiamos jokios kitos griežtesnės nuostatos, kurias valstybės narės gali taikyti savo teritorijoje produktų, kurių KN kodai nėra 2204 10, 2204 21 ir 2204 29, paruošimui.

2. Iš vynuogių sulčių ir koncentruotų vynuogių sulčių vynas negaminamas, jų taip pat negalima maišyti į vyną. Alkoholinis jų rauginimas Sąjungos teritorijoje draudžiamas.

3. 1 ir 2 punktų nuostatos netaikomos produktams, skirtiems Jungtinėje Karalystėje, Airijoje ir Lenkijoje gaminti produktus, kurių KN kodas yra 2206 00 ir kuriems pavadinti valstybės narės gali leisti vartoti sudėtinį pavadinimą, į kurį įtrauktas prekinis pavadinimas „vynas“.

4. Rauginamą vynuogių misą iš vytintų vynuogių galima tiekti rinkai tik likeriniams vynams gaminti – tik tuose vynuogių auginimo regionuose, kuriuose toks vartojimas buvo tradicinis 1985 m. sausio 1 d., ir vynui iš pernokusių vynuogių gaminti.

5. Jei nenusprendžiama kitaip pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį, laikantis tarptautinių Sąjungos įsipareigojimų, iš trečiųjų šalių kilmės šviežių vynuogių, vynuogių misos, rauginamos vynuogių misos, koncentruotos vynuogių misos, rektifikuotos koncentruotos vynuogių misos, vynuogių misos, kurios rūgimas sustabdytas įmaišius alkoholio, vynuogių sulčių, koncentruotų vynuogių sulčių ir vyno ar tų produktų mišinių Sąjungos teritorijoje gaminti šiame priede nurodytus produktus ar pridėti jų į tokius produktus draudžiama.

C. Vyno kupažavimas (maišymas)

Jei nenusprendžiama kitaip pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį, laikantis tarptautinių Sąjungos įsipareigojimų,, Sąjungoje draudžiama kupažuoti trečiųjų šalių kilmės ir Sąjungos kilmės vyną, taip pat trečiųjų šalių kilmės vynus.

D. Šalutiniai produktai

1. Perspausti vynuoges draudžiama. Valstybės narės, atsižvelgdamos į vietos ir technines sąlygas, nusprendžia, kokia turi būti mažiausia išspaudus vynuoges gautų išspaudų ir susidariusių nuosėdų alkoholio koncentracija.

   Valstybės narės nustato leistiną tų šalutinių produktų alkoholio koncentraciją, kuri yra ne mažesnė kaip 5 proc. pagaminto vyno alkoholio koncentracijos.

2. Išskyrus alkoholį, spiritą ir išspaudų vyną (*piquette),* iš vyno nuosėdų ar vynuogių išspaudų negalima gaminti nei vyno, nei kito gėrimo, skirto tiesiogiai žmonėms vartoti. Vyno įpilti į nuosėdas arba vynuogių išspaudas arba suspaustą *aszú* minkštimą leidžiama laikantis sąlygų, kurias Komisija turi nustatyti deleguotaisiais aktais pagal 112e straipsnio 1 punktą, tais atvejais, kai šis metodas tradiciškai naudojamas Vengrijoje *Tokaji fordítás* ir *Tokaji máslás* vynams bei Slovakijoje *Tokajský forditáš* ir *Tokajský mášláš* vynams gaminti.

3. Vyno nuosėdų spaudimas ir pakartotinis vynuogių išspaudų rauginimas kitais nei distiliavimo ar išspaudų vyno (*piquette*) gamybos tikslais draudžiamas. Vyno nuosėdų filtravimas ir centrifugavimas nelaikomas spaudimu, jei gaunami produktai yra geros, autentiškos ir prekybai tinkamos kokybės.

4. Jei atitinkamoje valstybėje leidžiama gaminti išspaudų vyną (*piquette*), jis naudojamas tik distiliavimui ar vyno gamintojų namų ūkių vartojimo reikmėms.

5. Nepanaikinant valstybių narių galimybės reikalauti sunaikinti šalutinius produktus juos distiliuojant, reikalaujama, kad visi šalutinių produktų turintys fiziniai ar juridiniai asmenys ar jų grupės sunaikintų šiuos šalutinius produktus tokiomis sąlygomis, kurias Komisija turi nustatyti deleguotaisiais aktais pagal 112e straipsnio 1 dalį.

* OL L 109, 2000 5 6, p. 29.
** OL L 93, 2006 3 31, p. 12.
*** OL L 376, 2006 12 27, p. 21.
**** OL L 276, 1990 10 6, p. 40.
***** OL L 40, 1989 2 11, p. 34.
****** OL L 139, 2004 4 30, p. 55.

“